II. évfolyam. Budapest, 1899. október hó 15. 46. (1.) szám.

UJKOR-LAPOK

(VOLT SZEGEDI »UJKOR«) ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

A LETESITETTJ »ORSZ. PINCZÉRKEGYESÜLET« KÖZPONTI ÉS ÖSSZES MEGYEI MIHIVATALAI ÉS ASZTALTÁRSASÁGAI, A LONDONI MAGYAR PINCZÉRJKÖR, A SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉSSZEGÉDEK ORSZÁGOS NYUGDÍJ EGYESÜLETE — ÉS AZ »ORSZ. VENDÉGLŐS-SZÖVETSÉG« ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁGANAK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Szerkesztő és laptulajdonos: TLÖR GYÖZŐ. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Vas-utca 18.

Lapunk jelen számunk tartalma: Erkesztés. — Programmunk. — Előfizetési felhívás. — A nagy átalag. (Irta: Tóth Endre fiatal tőzsd.) — A hazaisság jegyében. (Irta: Dunkhalft Mihály.) — Az orszag szivében. (Irta: Boór Jenő.) — Üdvözletek. — Szervezkedés és mozgalom. (Hivatalos rész.) — Bajtársi Magyarországon. (Irta: Bakonyi.) — A mi józtalynk. Pánmindy Dénes czikkei. (Irta: Gráfusz.) — Kulisszák. — Ujságszerű. — Miskolczi Tanulo Ifjúságnyájtól. — Mesére illőbb... (Vers. Irta: Tardy Gábor.) — Szerkesztő- és kiadóhivatali üzenetek. — Tárcza. (Krónikás versek, Bakonbél.) — Hirdetések.

Előfizetési ár.

Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyed évre 1 frt 50 kr. Borfuknak: fél évre 1 frt 50 kr., egész évre 3 frt. Egyes szám ára 25 kr.

Felkeretnek a t. előfizetők, hogy elmaradt előfizetési díjaikat beküldeni szíveskedjenek, nehogy a szétküldésnél fennakadás történjen.

Értesítés!

Lapunk t. előfizetőit és olvasóit értesítjük, miszerint az eddig Szegeden megjelent „UJKOR" lapunk október 1-tól Budapesten jelenik meg.

Értesítjük továbbá t. előfizetőinket hogy lapunk jelen számával kezdve nem az eddigi, hanem „UJKORLAPOK" czimen fog megjelenni.

Lapunk ezen czímváltoztatását azon megokolással adjuk közztudomásra, miszerint a Budapest székesfővárost polgármesteri hivatal egy ugyancsak ily czimmel („Ujkor", társad. betilap) bejelentett lap miatt, a fővárosban lapunknak további megjelenését csak más czím alatt engedélyezhette. — A szándékolt „Ujkorszak" czímet ugyanezen okból nem vehettük fel.

Amióta tehát t. lappártolóinkat a lapattelyezés és ennek czímváltoztatásáról értesítjük, kérjük, hogy a szellemében, czéljában és törekvéseiben régi „Ujkor"-t, illetve „UJKORLAPOK"-at ezután is mint eddig, részesítse jóindulatában és támogatásában.

Hazafiui és bartársi üdvözlettel

az *„UJKORLAPOK"*
szerkesztősége és kiadóhivatala.

(Budapest, VIII., Vas-utca 18.)

Programmunk!

Legnagyobb élő orátorunk, Ugron Gábor szavai jutnak eszembe:

„Kérdited, mi az en programmom? Abban áll az ég villámai, hogy agyonsujthassam vele ellenségeimet. Ez az en programmom."

Kérdited, mi a *mi programmunk?* Fajtunk s osztályunk szeretete — *ez a mi programmunk.*

Az a rajongó hazaszeretet, amelyiel soviniszta lelkünk egész melegével, büszkén valljuk magunkat magyaroknak; osztály-ünk s szép iparágunk szebb és jobb jövőjére, társadalmi nagy hivatásába vetett rendíthetlen hitünk: *ez a mi programmunk;* ez a világító fáklya a mi hirlapjuró mikédésünknek.

Magyarságunknak s kenyeret és polgári állást nyujtó foglalkozásúnknak akarunk és fogunk szolgál. vezérei — apostolai lenni.

Azért fogunk tollal, hogy szellemi bajnokává szegődjünk a mi osztályunk haladásának.

Érezzük, tudjuk, hogy szükség van ránk.

Hivatottságunkat megítélni — szakközönségünk, kartársaink vannak hivatva; az a szakközönség, amelyről mi elmondhatjuk, hogy értte — vele; megértve és megértetve; a szellemi közösség drága kapcsa által velünk egyesülve osztályunk jövendőjének máris szilárd, biztos alapja.

Ez a szakközönség az összetartásnak (ami pedig minden jóratörekvésnek első és elengedhetetlen feltétele) osztálynyilvánu eddig példátlan bizonyítékai szolgáltatta.

Nem igaz tehát, hogy ez az osztály képtelen a maga sorsát intézni.

Igaztalan vád s csaknis a bizert kishitűség mondhatja, hogy a mi osztályunk javáért nem érdemes közremunkálkodni.

Ott van előttünk a legnagyobb magyar: Széchenyi István ragyogó példája.

Ha a 19 a századelejі Magyarországi reménytelen állapotán elkeserednék s azt mondja, hogy a nép javáért nem érdemes közreműködni, Isten tudja, mi lett volna a mi szegény, elnyomott és árva nemzetünkből.

De ez a nagyelők a szeretet iszonyú ajándékával folleggyverkezve látott az emberfölötti kudcsemhez, hogy népét fölemelhesse.

S a szeretet fenséges érzete látnoki erőt adott neki, hogy belekláttsa a világfogás zúgó árjába örökletű mondását: *Magyarország nem volt, hanem lesz!*

Ez a mi szép Magyarországunk ma má: múltán sorozatik a világ legmúlyabbik és folyton haladó államai közé.

Jinket is a szeretet éltetadó lángja hevít, tüzel a soha nem lankadó munkára, hogy osztályunkat fölemelhessük a jelen nyomorából a jövő jólétére.

A törhetlen akarat, az elöretörekvés elvtársaitathan példáját ime a fővárosba jövetelünk alkalmával azonnal szolgáltatjuk.

Jelen megjelenésünkben, lapunk jelen számában immár olyan lapot nyujtunk a mi közönségünknek, hogy ebben büszkeségünket és örömünket egyégo tajlijuk.

Terveink és igyekezeink fokozatos megvalósításának, bevalásának ime itt a bizonyítéka.

A mi lelkes pártoló közönségünknek igy fejezzük ki, igy rójjuk le a mi hálánkat.

A főváros szellemi központján, a fejlett technika segítségében: a külső és belső fejlődésnek nagyhasznu segédeszközeit ismertük és találtuk fel.

Elmi akarunk velük.

Régi szándékunk kivitelének idejét elérkezettnek látjuk.

Ügyünk s czélunk érdekében valónak ismerém fel lapunknak gyakorolhó megjelenését, elnatároztuk, hogy azt meg ebben az évben (és pedig már az O. P. E. fenntartó bizottságunk megalakulása idejére) a mostani 2-szeri megjelenés helyett a jelen alakban havonta 1 szer fogjuk megjelentetni.

A többszöri megjelenés több teret, nagyobb alkalmat nyujtanál terveink keresztvitelréhez s nem csak hirszolgálati, hanem minden más tekintetben is hívös lenné.

A jóravaló eszmék nem elég, hogy megszülessenek és felcsettessenek; folytonos felszinen tartással ébren is kell azokat tartani.

Pinczérkarunknak örvendetes szellemi fölpezsdülése pedig szinte kiáltóság követelt az itóörö-idő vala mégnyilatkozhatatost.

Mindez pedig a mostaninál sokkal inkább lesz lehetséges lapunknak többszöri megjelenésével.

Az összetartás kapcsát még szorosabbá, a testvéries szellemi egyesülést még intenzivebbé tenni: ez a czélunk s czért szellemi és anyagi erőnket, szóval mindenünket feláldozzuk, amink csak van.

Mégnek elé tüzött nagy czéljaink teljesülése tehát rajtunk nem — s erős hitében vagyunk annak, hogy a magyar vendéglős- és pinczérkaron sem — fog multani.

Teljes bizalommal és hittel fordulunk tehát hazánk szakközönségéhez, amióta lapunk támogatására és terjesztésére iparunk s osztályunk létérdekére való hivatkozással tisztelettel felhívjuk.

Szakközönségünk pártfogása és támogatása megadja nekünk a módot, hogy czéljainkért az eddiginél is nagyobb erélyjyel s czélravezetőbb eszközökkel

Az „Ujkor-Lapok" Tárczája.

Krónikás versek.

Irja: Batoz.

I.

„Mondja a krónikás; „itt van könyvem ime.
Forgassd, tanulj abból és gyönyörködj benne."
A bölcs a tudás ily szól: ha a könyvet vozsed,
Olvasd, hogy bölcsebb és okosb' legyen ezzel."

Hm, hát ám mit mondjak, én a poéta fő,
Kinek teje hátom verses facskha tő.
Jó tesz-e ha azt mondom: jámbor olvasó,
Azt irtam versimbe, mi te néked való.

Krónikát tudomány s holmi bölcsesége,
Régi hajban korrít is valami szépet;
Ez a mi már történt a torlán' a jelenbe,
Krónikás versimben olvasható rendre.

Olvassa hát kiki, de előre mondom:
„Kinek tetszik vagy nem tetszik, semmi gondom."
Ez megirtam versem akkkat a mint ihkkl;
Hiba eltikti a kutosa sem troubkat.

Mindannak ducztra akad majd soromba,
Egy-egy szóliv, mi hát lesz kissé gorumba;
De az okozja, eunek sem az iró,
Hogy ki? majd megmondja azt a jó vendéró.

Hányat iztak akkor, mikor még nem irtak?
Mikor nap, hold és fény mégen alultak,
Valaszt a nékjsz vagy tudja ki merre.....
Nem volt akkor más csak a mindenség helye.

Sötét és fires volt minden mint a boltoz,
(Pedig még akkor ez sem letezett sehol);
Hang, szó vagy mi iránta, szóval nem volt semmi,
Gondolt az ég: „itt valamit kell tenni".

„Örök idők óta él nár tenn valami,
Hogy mi, azt senki sem tudná megmondani;
Ha valaki ezen sötétsége nézne,
Nem láthatná semmit, . . . az leane bolóle.

S egy kis kalmár fészel, hozzá tette Isten:
„Az fog tenni, a mi sokat vesz itten;
Teremtek embert és annak szép világot,
Majd megkötetten, és a tárasságot."

S mint az irás mondja; hozzá foggott ingott.
Teremtett világot, embert és állatott;
Rezkivitt tengeri, mezőt, fát, tát, hokrot,
S ezek tetejébe egy szép égi boltot.

Hogy azután minden dalgát elvégezé,
Addan és Évát egy szép kertbe helyezé;
Ibol krónikás szerint: Ádumhu egy napon,
Szerelmetes lett a szép Éva iránnyosny.

Szerelmes lett Éva vagy az Isten tudja,
Hát ha előbb Ádam jött a gondolata?

Ez a szép szerelem, ami a szivekben ébredt, s ez a szép szerelem, ami a szivekben ébredt.

Ez a szép szerelem, ami a szivekben ébredt.

Ez a szép szerelem, ami a szivekben ébredt.

közlhessünk; mi pedig azzal fordulunk a minket támogató közönségünknek, hogy bizalmáért lapunk folytonos fejlesztését adjuk cserébe.

Fel tehát szaktársaink! Összelen támogatásukkal, lapunk terjesztésével segítsék a mi törekvéseink s ügyünket a mélyt sikerhez és mi megfogadjuk, hogy szent hivatásunknak igaz és hű sáfárjai leszünk mindhalálunkig!

A nagy átadás.

Közel áll hozzánk immár az az időpont, amikor az *„Országos Pincér-Egyesület"* létrehozására megindított és általunk addig irányított mozgalom további intézését és vezetését letesszük egy erre fölvonuló kartársaink kezébe. Egyik kétségtelen jele ehez való intézkedéseinknek azon tényálás, hogy eszméink itt és alhatatlan propagandán, ezen lap, elhagyva szülőházát, felvonult arra a térre, a hol a döntőküzdelem leszen megvívandó; a mely küzdelemnek azonban csak győzni, de legyőzetni *nem lehetünk* soha.

Szép hivatás, magasztos feladat háramlik szzzal fővárosi kartársainkra, hogy ezen mozgalom vezetését, — a melynek magyarázhatom méretett csak czéljainak üdvös volta és magsága mája felül — kezeikhez veszik. Kötteljaz az ország minden zugára és merem állítani, hogy ma már nincs oly pincér az ország területén, a ki az országos pincér-egyesület eszméjével, annak mozgalmával, ha nem is aktiv, de valóban vonatkozásban nem állana; valamint azt is merem állítani meggyőződésem alapján, hogy háta fésen, nagyon csekély azok száma, a kik e mozgalom jelentőségére és üdvös voltat be nem látnák és annak czéljoz jutásában fel nem ismernék élelbevagó érdekeik istápolását.

Be kell bár, hogy ismerjem azt is, — ezt is szerzett tapasztalatain alapján fesztem —, hogy vannak mozgalmunknak passzív elemei is, a kik, habár belátják is a czél üdvös voltát, de tétlenségük vagy nemtörődségük lekötve tartják erejüket, a mit a czél érdekében hasznosan tudnának az ügy emberei erévényesíteni; vannak nemkülönben olyanok is, a kiket kishittűségük kétkedővé tesz, a kiláttásba helyezett siker kivívatása iránt. Ebből kiláthatnak csak az látható, hogy mint minden egyéb lény és tárgynak, úgy a mi mozgalmunknak is meg vannak az ő alkatelemei. Igen is alkatelemei, hanggozik bár az akármilyen furcsán is, hogy azok, a kik mozgalmunkban aktiv részt nem vesznek, hogy azok is a mozgalom alkatelemeül számíttassanak. Már pedig az ugy van. Sőt én tovább megyek *éz* meg azokat is a mozgalom keretébe vonom, illetve annak alkatelemeül tekintem, a ki akczióinkkal szemben retograd irányt foltyat, s hogy miért? arra sem maradok adós a válasszal. Ha tudnillik azt akarjuk, hogy egy felvetett eszme a feszítő szakadásban, hogy az net bukjon az érdekteleség mélypégébe, ahoz mindazok az elemek szükségesek, a melyeket felsoroltam, — sőt ha nem volnának, mesterséges uton kellene azokat megteremteni. Kell, hogy legyen, a ki azzal nem törődik: kell, hogy legyen, a ki annak sikerében nem bizik, — sőt kell, hogy olyan is legyen, a ki annak sikerét ellenzi és gátolja. Az ugy szól emberek, — a kik az eszme üdvös voltával tisztában vannak és annak diadalra jutásában bíznak és felkül elég erős ahoz, hogy abban bíznai, de igazán bíznai is tudnak, azokat az eszme gyakorlati megvalósulásán egyen fáradzásos akadályai csak fokozottabb munkára, ügyük érdekében erősebb agitáczióra sarkalják; a minek nyomán pedig az eszme térrőlért logiai és felismerhető, megérthető alakká jegeczesedik. A küzdésre teremtett és küzdeni tudó ember már a természetből ugy van alkotva, hogy minél nagyobb az előtte lévő akadály, annál szívósabban ügyeszik azzal megküzdeni, hogy czélját érhesse; és ez hiszem, hogy a természet rendje a mi mozgalmunk hívelvel szemben sem fog fordított arányt mutatni. Miért is hiszem sit tudni is és ismerem, hogy az országos pincér-egyesület eszméje, — a melyet ma már sok jó ember vall az övének — nem csak, hogy meg fog valósúlni, de arra nem is soká kell már várnunk.

En tehát ebból a szempontból tartom megítélendőnek a mi kartársainknak azon részét, a kik ma még a mi mozgalmunkkal szemben passzív állást, vagy ellen-állást foglalnak el s a kiket én a gátszolgáczo akadály" nevével illetek. Kopott kell ázat teksünk, se többre, de kevesebbre se. Ő tehát a tenti értelmezés és az én benső meggyőződésem szerint igen is szükséges a kartársaimat a mozgalmunkhak, hadat indítottak, akarjunk-e vagy nem azonak ellenére is. Negatív alakban tehát igen is részesni lesznek a mi ügyünk sikerének. Rendeltetésik a mi mozgalmunkban az a mi phosphoré, kénné és salatromban, a dynamiban. Gyújtanak, mint ezen alkatrészek is, hogy ők maguk is megégjenek, miglen összhatásukban ünkénteleni is a golyó kitaszítójává valnak.

A *„nagy átadás"* ezen közelpontján nem mellőzhetünk, hogy mozgalmunk létesülendő központi vezetőségével és, a ki ez idő szerint még a vezetőség élén állok, mozgalmunk alkatelemeit megismertessem, mert első szükségnek tartom, hogy azzal, a mivel foglalkozunk, tehát feladataink tárgyát megismerjük. Nem akarok vezetőségheli utódaink követendő eljárásra befolyást gyakorolni; vagy, mint mondani divatos: annak prejudicáni, de ón magam inkább kötelezettségemnek kötelylág ki kell, hogy mondjam azon véleményemet, miszerint nem tartanám az ügyre nézve üdvös dolognak azt, ha ezen ma még telhen elemei mozgalmunknak más mezőfelére és ennek helyébe más elemekben részesíttenének a központi vezetőség részéről, mint a minő illetést ón magamnak e sorok közt megformáltam.

De különben hasztalan is volna ezt más képpen akarni, mert hiszen kényszert ugy sem lehet alkalmazni senkire, és arra nem is volna szükség; mert valamisthogy a gyémántes napról-napra értelodik a nap melege alatt, épp ugy majd az eszme jósága, szépsége és annak igazsága reájs mégegy alatt le fognak olvadni azon szívek és agyak kérgei is, a melyekbe a nemes eszme addig még nem tudott magának utat törni. A jelen helyzetben azt tartom a feladatnak, hogy egy, a hivatása tudatában és annak fölött magasatán álló központi vezetőség legyen, a mely az eszmét folytonosan ébren tartsa, azt ezütteleül propagálja, a mozgalom anyagi eszközeiről gondoskodjék és annak megtett lépéseiről — erről a vidéki m. bizottságokat — a czél előbbre vitele érdekében ész — és czélszerűen felhasználja.

Épp ezért megnyugvással tölt el bennünket és minden igazi ügybarátnak fölöttébe szolgálhat, hogy a folyó ev junius havi szegedi országos konferenczia határozata értelmében fővárosi kartársaink ve-zik kezeikbe a mozgalom további fejlesztését és vezetését. Ezzel tehát elajtatnak a mozgalom kösöntnek, a hol annak tényleg lennie is kell, hogy a siker biztos zálogát birhassuk.

Még egy-két lépcsőfok és mi, mint az országos mozgalom eddigi irányitói belépünk az országos pozitionéroll, hogy szükebb körünkben annál inczesebben szolgálhassuk a szép ügyet, a mi annyi sok ezer pincér üdvére és javára irányul. Tesszük pedig ezt igazi örömmel és kellő átgondoltsággal, a hogy t. azt az eszme gyózelmére nyíló kilátás nekünk diktálja.

Addig pedig szorgalmasan dolgozunk, hogy a *„nagy átadás"* utó lainkkal rendben folyhasson le.

Tóth Endre,
ügyvezető.

A hazafiság jegyében.

London, 1899. okt. 10.

Igen! A hazafiság jegyében, a trikolor szent jelvényének varázsa és az édes anyaföldnek otthonaiban szeretete által vezérelettve jutott el az O. P. E. eszméje a megvalósulás küszöbáig, az „Ujkor" pedig *Szegedtől Budapestig.*

Azon eszméktől ihletetten s azon elvek sikerein felelkezedve, amelyeket az „Ujkor" vall megünnek, tollat ragadok, hogy pályájának e jelentős fordulatán szép hazámtól e távol eső idegenből is üdvözöltessek a vezér, aki osztályunk érdekeinek véletlenül s erkölcsi nevünknek hazafias szellemben való emelésére egy kép hivatásának tartja.

Amiféle pedig jelen szerény soraimnak a küldöttön elő pálya- és honfiarsain szóme hazafias erzsesnek vélek hatnai, azon nem mulasztanatom el annak hangsulyozásat, hogy mi épen azért vezeltetünk az Országos Pincér-Egyesület mozgalma s annak vezetője, az „Ujkor" iránt határtalan bizalommal és szeretettel, mert az ellentétben más osztályok érdekeivel: czéljait, boldogulását csakis nemczünk érdekeinek előmozdításával, *magyar voltunk szemelott tartásával* óhajtja elérni. Szükségesnek, sőt elengedhetetlenek tartom, hogy azt ősöink iránt az ősmondáról, hogy amig majd emberöltöttü küzdelem folyik a magyar pincérek országos egyesülésének létrehozásáért s amig a küldöttön is *magyar* kott tartunk fönn, addig czélunk s saját tüdhelyünknek a hazátlan jövevény, a genfi secsi képes volt lábait megretni s nivelet toborozva sátrát felütni, mondanom sem kell, hogy saját magyar egyesületünk érdekeinek tovább.

Kartársaim! Kik magyar pincérek vagytok, ebes hazai levegőt szivtok, avagy szülőföldetektől távol eltek hivatástok, szóljatok: szabad-e azt eltürni, hogy amig magyar egyesülünk létesítésére is minden erőnket meg kell fesztani, mondom, addig egy nemzetközi speciális társulás legszükebb otthonunkban, országunk fővárosában jön létre, hogy azon áldásos mozgalomnak, amely egyedül hivatott a mi érdekeink védelmére, kerékkötőül szolgáljon?

Szabad-e összetett kezekkel néznünk a genfi secsiló akaratunkját?

Nem és százszor is nem!

Meg kell akadályozni annak tejedését, mert az a térfogulás, amit a genfi secsiló mánlunk elér, ellenkezik a mi legvitálisabb érdekeinkkel.

Azokat a czélokat, amelyek a genfi klub programmjából akczeptáltatnak, megvalósítjuk mi magyarul is, a mi országos egyesületünk felállításával, testvér a testvérrel, magyar a magyarral egyesülve a jó és nemes törekvésben.

Magyarok vagyunk, azok is akarunk maradni mindig s fenntartóinkig, vessen bár a sors a világ bármely pontjára; azért mi csak azt a zászlót követjük, amelyen szép hazánk, Magyarország díesőége van felírva.

Éljen a Magyar Országos Pincér-Egyesület.

Udv a derék zászlótartó „Ujkor"-nak Budapesten.

Doczkalik Mihály.

Az ország szivében.

Budapest, 1899. október 15.

Az örökévalóság soha el nem tünő közlelmei közepett, majd a remény erezéjű vértezve, majd meg a lankadás kellette keserű — fájós érzemlektől bágyadt, már-már kiáradt közlök serege által folyattattik közel két év óta egy titáni harcz. Egy gigászi küzdelem a magyar pincérek jövőjéért, ez osztály tagjainak nijáchrebésért, szóval mindazért, amit az O. P. E. eszméje jelent nekünk.

És ime, alig két esztendő multán oda jutottunk, hogy ennek a nemes eszmének ünnetlen hirdetője, az „Ujkor", felhozott Szegedről, az alföld metropolisából egy már az országban körülhordozott lobogót Budapestre; azon fel szentelt szeplőtlen zászlót, a melyet saját maga boutott ki és a melyet daczára minden ellenactiónak, sárdobálnak, oly tisztán az ősmesen tartott meg, amily tisztán és nemesen kibontott.

Hogy tehát e révon mozgalmunk a különféle átalakulásokat után eljutott a jelen stádiumba, tartsa szakosztályunknak minden munkása megkettőztetett erkölcsi feladatunkat, hogy ezen eszméret áldozzon; azon eszméret, a mely kelt évrel ezelőtt mint valami II. Messiás születésének hire zúgva morajlott végig osztályunk tagjai közöttt, és a melynek fényes diadala tekintheti tényezővé fog emelni bennünket.

Szigorú erkölcsi kötelességünk tehát áldozni az *„Országos pincér-egyesület"* eszméjének megvalósulásáért, mert ezek a benne foglalt gondok létrejöttelének kapcsán (ugyanúgy: szakiskolák, — önképzőkörök stb...) jutunk oly helyzetbe, hogy szakosztályunknak kulturális élelet, generáczióját magyar szellemben fejlesztheszik illetve nevelhessük.

A mozgalom tehát e lap által a vidéken elokésztúve fényesen kifejlődött és most elérkezett oda a hova vall, — az ország szivébe. Vissza tekintve a közelmult két év küzdelmeire, csak illanó pereczkenek, futó pillanatoknak tünnek azon nehézségek, melyekkel az O. P. E. magasztos mozgalma a vidéken megindult. És ma, hogy végre itt találja magát a fővárosban, ma es nap a kitörő lelkesedésel köszöjük az „Ujkor" által irányzott utat, a szabadulás utját. Megjön tehát az óra s pillanat, a mikor a honszeretőn magasztos érzetétől felviláryosva, b.-pesti kartársaink ugyetemben élvezhetik az O. P. E. megvalósúlásnak dicső ünnepét.

Magyarország pincér- kara csak örömmel üdvözli az *„Ujkor"* Budapestet, az ország szivében; örömmel, mert ezzel egyedül a szabadságtól látja nagyra nőni és erősdni.

Azért minden pincér ez országban, a kinek szivében a honszeretőn rajongó lángja tiszta hévvel lobog, tartsa egyik legszentebb honfiu kötelességének, az O. P. Egyesület eszméjének megtestesüléséért, valamint az Ujkor fennállásáért áldozni. Te Eszme, Te pedig halaj előre! — Törj utat magadnak a sokadalomban, hogy az ige testé váljon!

Horv Jenő.

Üdvözletek.

Fővárosunkba költözése alkalmából fogadja az „Ujkor" üdvözletem és legőszintébb szerencsekívánatim szives kíljezését.

Kassás Lajos,
a „Budapesti pincér-egylet" elnöke.

Üdvözlöm az „Ujkor" derék munkásgárdáját a fővárosban.

Kibontott zászlóinkat lobogtassátok még magasabban, hadd lássa meg a magyar pincéreri kar, hogy lelkesedéstek nem szalmaláng s fáradhatlatlan munkálkodástok nem a hivatlanok hu erőködése.

A magyarok Istene vezérelje benneteket igaz utatokon.

Mindenkor kész hivetek

Garabó József,
könyvelő, Szabadka.

Jöjöj tervének megvalósitásáért legbensőbb üdvözletem s szívbeli jókivánatimat az „Ujkor"-nak.

Erdekemik hivatott védőjének Budapestre áthelyezése nagy és igaz örömmre szolgál, mert az az én régi meggyőződésem igazságát s a közjó iránt érzett szívem óhajának teljesülését jelenti.

Isten áldja meg az „Ujkor" harczosait testi s szellemi erővel, hogy nagy hivatásukat mindnyájunk örömére tölthessék be.

Dénesz Miklós,
Paris.

Az „Ujkor"-t van szerencsénk üdvözölni uj állomáshelyén, az ország szivében.

Lelkünkből kívánjuk, hogy fáradságos és nemestörekvésü munkát a siker koronázza, hogy annak gyümölcseit Magyarország pinczérei minél előbb élvezhessék. *Karner Gyula,*

a Nagyváradi mozg. bizottság elnöke.
Kriván Illés,
a Nagyváradi mozg. bizottság titkára.

*

Az „Ujkorlapok"-at, a szellemében és törekvéseiben régi „Ujkor"-t Budapesten, üdvözlöm. *Balázs János,*
Kocsárd, (Erdély).

Meghivó!

A lét. O. P. E.-nek Budapesten a Magyar-utczai Molnár-féle kávéházban f. hó 12-én tartott értekezlete megalakult központi bizottságra a hó 25-én, szerdára (záróra utánra) ezennel nagy ülést hirdet. A tárgyalás és tanácskozás programmja:

1. A szervezkedés legközelebbi teendői. 2. a kerületenkénti bizottságok kijelölése. 3. rendszabályok felolvasása. 4. az O. P. E. tagsági könyveczskéinek kiosztása. 5. Indítványok. Az ülésen való megjelenésre (az ujvilág-utczai régi Ferenczy F. kávéház) felkéri az összes kartársakat az elnökség.

Kelt Budapest, október hó 18-án.

Magyarits Gábor, *Tomola* Roland, elnökök.
Olmössy József, *Kaszás* Emil Lajos, alelnökök.
Mitrovitz Adolf, intéző-bizotts. elnök.
Sághy József, *Tokics* József, jegyzők.
Neumann Béla, *Stölzel* Frigyes, pénztárnokok. *Aczél* Miksa, *Balika* György, *Dékány* Sándor, bizottsági ellenőrök. *Littman* József, *Moór* Ferencz, *Szamally* János, *Nika* Kálmán, *Adám* Jenő, *Vajmár* Lajos, *Horváth* István, *Boch* Ferencz, *Lukács* Kálmán, *Somodi* István, *Ballassa* Mihály, *Illinger* Ferencz, *Kolozsváry* Bandi, *Petrikovits* István, *Tingl* Lajos, *Jozsa* Aladár, *Krizmanits* Gusztáv, szervező-bizottsági tagok.

Szervezkedés és mozgalom.

Az O. P. E. Bpesten.

Magyarországon, hazánkban ezeket másfél évvel egy eszme vetetett fel: az *Országos Pincér-Egyesület* eszméje. Az eszme létesítés, illetve a czél megvalósítása iránt a mozgalom megindult ország szerte. Több városban — Szegeden kívül, honnan az eszme kiindult — azonnal mozgalmi bizottság és asztal-társaságok alakultak, a melyek az eszme tejjesztés és ismertetésén kívül, az egy osztály összes érdekeit magába öleli és czéljaik magasztos *Országos Pincér-egyesület* alap javára a gyűjtési heti és havi díj fizetésekben megnyilottak. Igy terjedt az eszme egyik napról a másikon a szélesebb körben, míg végre abban, a vidék minden városában lévő kartársaink tenn találtak magukat. Az ezen év junius havában a midőn Szegeden az O. P. E. létesítése érdekében az első *orsz. konferenczia* tartatott, mai nap volt vidék, a mely részét ki ne vette volna az általánosságban elterjedt nemes czél iránti nagy mozgalomból.

Egy hely volt csak, Budapest, a hol *az egy és mindenjaira* érdekelt czélra O. P. E. eszméje, mindeddig tért hódítani és jelentősebb eredményt elérni nem tudott. Voltak ugyan már egyes mozgalmak, kisebb és nagyobb szabásu gyűlések, sőt hirdetések az O. P. E. közp. bizottsága megalakulásáról. Mindez azonban alapnélküli-csak látszat és többé kevésbbé erőltetett és eredménynélküli kísérletezések voltak. A tiszta igaz s jó szándéku törekvések hiába valóknak bizonyultak. S hogy idővis czélu mozgalommal itt csak valamit is lehessen elérni a létesítendő intézmény sorsát őszintén szivükben viselők, az eszme igaz barátai erről már tellesen lemondtak.

Ily állapotoktól vralta, ily körülmények közt volt a helyzet, a midőn régebbi szándékunkat megvalósítva, lapunkat Bpestre helyeztük át. Lapunknak áthelyezése amilyen birtelenül történt, úgy olyan gyorsan változott meg a helyzet. Az első O. P. E. értekezletem már következetesnek lehetett, hogy a működések — bár nagy fáradság s küzdelemmel — eredménynyel és sikerrel folynak járni. Ennek nemcsak igazi, de férfyes bizonyitékat láttuk az O. P. E. második értekezletén, a mely számos és értelmes kartársaink jelenlétében t. hó 12-én éjjel, a Magyar-utczai Molnár-féle kávéházban tartatott. Az O. P. E. eszméje itt, azon az értekezleten vonult be Bpestre. Ezen az értekezleten foglalta le magának és a mozgalmi teendőknek, azon téret, a melyen a sikeres közdelmek után — remuskára fog létesülni; eddigi harczaink czélja, minnyájunknak egy vágya és gondolatja: *az Országos Pincér-Egyesület.*

Első akczióinkról, illetve a budapesti mozgalomról s az eddig elért eredményről, röviden a következőkben számolunk be.

Az O. P. E. budapesti központi bizottsága megalakulása.

Lapunk szerkesztőségének f. hó 9-iki meghivására az uj Dréher-palotai, (Dohányutczai) *Lehel* I. vendéglőben megjelentek: *Balika* György, *Aczél* Miksa, *Dékány* Sándor, *Reichel* Lajos, *Petrikovits* István, *Tingl* Lajos, *Kolozsváry* Bandi, *Brill* Nándor és *Czafuta* Alajos. Ebbutaszitik, hogy az O. P. E. *Bpesti Központi bizottsága* megalakitására nézve meghivókat — aláirási ivek — bocsátanak ki. Az alakuló értekezlet megtartása f. hó 12-én, éjjel órára van, a Magyar-utczai Gentry-kávéházban állapitatott meg.

Ezen megelőzőnyek után a nevezett időben és helyen nagy és szépszámu egybegyülttek előtt ismertetéltapunk szerkesztője az O. P. E. eszméjét, annak czéljait teljesen és egyértűvére. Ismertette az ezen év junius hóban Szegeden tartott országos konferencziának határozatait s az ott elfogadott alapszabályokat:

az O. P. E. általi ingyenes helyeszközöket;
az ösbérjei karok felállitását;
az ösvegélyzés és betegsegélyzés és a szakiskolák felállitásaira vonatkozó szabályok és szakaszokat.

Lapunk szerkesztőjének a legnagyobb figyelem és helyeslések kisérése közben elmondott beszédét, valamint az O. P. E. *Budapesti Központi bizottsága megalakitására vonatkozó indítványát* egyhangulag tették magukévá a jelenlevők s a megalakult bizottság tisztikarává ugyanecsak egyhangulag választottak meg a következő kartársak az ülésen:

— Értekezlet *Flór* Győző elnöki által ismertetett létesitendő O. P. E. eszméjet magáévá teszi, s annak kivitelet illetőleg, az O. P. E. bpesti központi bizottságát megalakitja azon teendőkre nézve, hogy a bpesti kartársaink kerületenként szervezi s az O. P. E. szegedi elök. vezető bizottságnak egyetértségesen, a f. é. junius hó 20-án tartott orsz. konferenczián megvalasztott 6 tanitandó bizottság bejelentés, lehetőleg November hó folyamán *az O. P. E. megalakitására nézve* — egy országos kongresszusra hivja egybe, a melyre azokon kivül az országból a megjelenhető összes kartársak és szakfőnökök is meghivatnak. A tervbe vett és eltalázott szervezési stb. teendők végzésére alakult közp. bizottság tisztikarává megválasztattak:

Elnökök: *Tomola* Roland és *Magyarits* Gábor. Alelnökök: *Kaszás* Lajos és *Olmössy* József. Jegyzők: *Tokics* József, *Sághy* József és *Kommer* Karoly. Pénztárnokok: *Stölzel* Frigyes és *Neumann* Béla. Ellenőrök: *Aczél* Miksa, *Balika* György és *Dékány* Sándor.

A központi bizottság kebelében alakult intéző bizottsági tagjai:

Mitrovitz Adolf, elnök. *Flór* Győző, int. biztotts. titkár. *Tokics* József, *Sághy* József és *Kommer* Károly, jegyzők. Mozg. intézőség: *Kaszás* Lajos, *Gécsy* Kálmán, *Ujm* József és *Hock* Ferencz. Int. bizottsági tagok: *Adám* Jenő, *Gregor* Lajos, *Vajmár* Lajos, *Horváth* István, *Szamally* János, *Kolozsváry* Bandi, *Nika* Kálmán, *Krizmanits* Gusztáv, *Lukács* Kálmán és *Végh* Ede.

Szervező-bizottsági tagok: *Aczél* M., *Balika* György, *Dékány* Sándor. Bizottsági ellenőrök: *Littmann* József, *Moór* Ferencz, *Szamally* János, *Nika* Kálmán, *Adám* Jenő, *Vajmár* Lajos, *Horváth* István, *Boch* Ferencz, *Lukács* Kálmán, *Somodi* István, *Ballassa* Mihály, *Illinger* Ferencz, *Kolozsváry* Bandi, *Petrikovits* István, *Tingl* Lajos, *Jozsa* Aladár, *Krizmanits* Gusztáv, *Gutlmann* Dezső, *Gärtner* Sándor, *Pankovits* Sándor, *Pöck* József, *Horváth* Sándor, *Strasser* Adolf, *Palonai* Géza, *Kalmár* József, *Fundl* József, *Aczél* Arthur, *Szerémi* Mátyás, *Bain* József, *Gerstner* József, *Kis* Henrik, *Korátz* Ignácz, *Hermon* Ferencz, *Czéh* János, *Braun* Lipót, *Ulics* Géza, *Kossy* Ödön, *Tóth* József, *Végh* Ede, *Kremenczey* Károly, *Köhling* József, *Putzer* Ferencz, *Zidarits* Ödön, *Klemen* Jézsef, *Ulics* Lajos, *Kindl* Vilmos, *Zsán* Horeczky Imre, *Csóka* Fülöpszt, *Szemon* János, *Czipó* Ferencz, *Király* Ferencz, *Gregoritz* Alajos, *Wieder* Alajos, *Garjászky* Károly, *Kövessi* Nándor, *Langhatz* N.

Lapunk szerkesztője ezután kijelentte a bizottsag megmondót s az O. P. E. nőelőbbi megalakitásra nézve a következőket adta elő:

Az O. P. E. budapesti központi bizottsága első nagyobb s érdemegesebb ülése után megkezdi működését, mely abból áll, hogy a *szervező-bizottsag tagjai* ismerősek s a tobb kartársakkal ismertetik az ügyet s azokat a központ (vagy bármely kerületi O. P. E. bizottsága, melyek megalakitásnak, VII. VIII. ker. — Közp. b. — az I., II., III-ben, a IV., V-ben, a VI. VII. és a IX. X-ben) bizottsága mint r. tag belépésre birják. A belépett tagoknak az O. P. E. czimi tagsági könyveczkék a mozg. intézősége által kiállitva, az illesek alkalmával lesznek kiállitva.

Az O. P. E. megalakitását illetőleg az elök vez. bizottsag Budapesten nomabo hira tervezte a tentartó bizottsága beválasztott tagok egyhelyiházi, amely alkalommal tartandó orszagos kongresszuson adná át a szegedi elök vez. b. a fentartó bizottsagnak az orszagos ügyek vezetését, az O. P. E. alapja javara eddig a szegedi közmüvesbankba betolyt összeget, nemkülönben a bel- és kereskedelemügyi miniszteriumhoz, valamint a kérjelvisbálzhoz feltujesztendő iratokat és az *Országos Pincér-egyesület* alapszabályait. Az ezen itboól számitandó hat hét multva az O. P. E. megkezdi működését.

Az értekezlet ezután a legközelebbi ülés megtartására nézve határozott, a mely f. hó 25-én az uj vilag-utczai régi Ferenczi kávéházban log tartatni.

Nagyvarad.

Amily nagy örömmel vettuk a nagyváradi szervező-bizottsag megalakulásáról szóló jegyzőkönyvet, épp oly sajnálattal kellett mult számunkban (*a fővárosba történt kiállozésünk első napjaban érlheti beadelleges bevendeszésünk miatt*) annak elkésztetni kézéséről tenondanunk. Annál szivesebben pótoljuk most helyre e mulaszást, mert mi a mi osztályunk és országos mozgalmunk szempontjából rendkivül nagy sulyt helyezünk Nagyváradra. E városon kívül a pincér-karára jelentős szerep vakaszik abban a nagy és épfeláldozó munkában, amit az „O. P. E." három hetije jelent. S hogy ezt a szerepet méltóan és hiven tudja betölteni, arra nezve megtalálunk a garancziát s most lérjétő mozgalmi-bizottsag t szatkarának neveiben. E nevek vissléi teljes mértékben rászolgáltak, hogy róluk a szeretet és becsülés hangján emlékezzék meg minden kartárs, aki a közjóért hevülni tud. Aki ismeri Nagyvárad pincér-társadalma zöméné konzervativ hajlamait, az tudja, hogy mennyi küzdelmet és fáradtságot igényelt az a siker, amit az O. P. E. ügye a nagyváradi mozgalmi-bizottsag létesitésével elért. Köszeres elismerés illeti tehát az O. P. E. nagyváradi előharczosait és pedig első sorban is *Karner* Gyulát, a kinek a sikerből oroszláncz jut ki; nemkülönben az ő hűséges tegyvársait, *Hillinger* Fülöp alelnőkőt, *Kriván* Illés titkárt, valamint *Klein* Lajos, *Weissberger* József, *Weissberger* Jenő és *Berger* József kartársakat, akik mind kitetnek tagnőkét a mennes ügyben tanusitott buzetlen fáradozásukkal.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Nagyváradon 1899. szept. hó 22-én éjjeli 1 órakor a létesitendő Országos Pincér Egyesület, nagyváradi mozgatt bizottságának alakuló (első) ülésén.

Jelen levők: *Karner* Gyula, *Berger* Gusztáv, *Krivan* Illés, *Leó* János, *Hillinger* Fülöp, *Wallner* Károly, *Klein* Adolf, *Balázs* János, *Freifeld* Mór, *Mics* Dezső, *Csepesik* József, *Bagner* József, *Szegedy* imre, *Tubakovics* Gyula, *Weissberger* József, *Horváth* Lajos, *Schönfeld* Márton, *Diamant* Lajos és *Frölich* Pál vendégek.

Az egybegyülteket Karmer Gyula üdvözölte jelkesen. Azután hévvel szónokolva adta elő az összejövetel czéljat, hogy t. i. más városok pincérkartársai példájára Nagy-Várad pincérei is ala kitsák meg magunkat bizottságban a létesitendő Országos Pincér Egyesület támogatására. Nagy figyelem közt fejtegeti a tervezett egyesületet a maga egészében, mineh után indítványozza, hogy az O. P. E. nagyváradi mozg. bizottsága még a folyó értekezleten alakuljon meg.

Következőt az O. P. E. tagsági könyveczskéi kiosztása.

Majd több egymásnak eltérő felszólalás után, (amelyek a megalakulás, alapgyűjtés s annak kezeléséről szóltak) Hillinger Fülöp emelt szót s a felmerült ellentétek kiegyenlitések'a közösvetőleg ajánlja, hogy a nagyváradi mozg. bizottsag a többivel egy azon alapon alakuljon meg; pénzalapjának kezelését azonban a mozg. bizottsag ünnapa szerközölje olykor, hogy azt egy helybeli bankban helyezi el a O. P. E. tőkéjéhez való csatoltatás végett. A mozg. bizottsag által szintén felállitandó perselyek jövedelme pedig jótékony czélokra legyen forditva.

Az ellentétek helyeslésel járul Hillinger E. előterjeztéséhez s ez alapon megválasztatott a tisztikar és pedig a következőkép: Elnökké *Karner Gyula*; alelnokké mintán Freifeld Mór a neki ajánlatott s tisztségéy nagy elkötelezettságara való tekintettel nem fogadhatta el; *Hillinger Fülöp*; titkárrá *Kriván Illés*; pénztárnokká: *Weissberger József*; ellenőrökké pedig *Bergner Gusztáv* és *Szegedy Imre*, valamennyien egyhangulag.

Karner Gyula elnök elfogadván az elnöki tisztet ugy a maga, valamint a megválasztott tisztikarai nevében megköszönte mond köszönetet a bizalomért s férfiasan szép szavakban fogadja meg, hogy amily nagyra becsülik e kitüntető fép oly emberül fogják helyüket mindenkor megálni s a zászlót, melyhez e mai nagy jelentőségű napon harczosává szegődtek, minden körülmények között hűségesen követni legszentebb kötelességüknek tartják.

Zugó éljenzés és tapsz között fejezte be elnök ezen emlekezetes szép szavait; mineknek az ülések tartásának módozataira nézve történt megállapodás. Ülésit minden pénteken a „Nagyváradi pincér Egylet"-i lakban tartja a mozg. bizottsag.

Elnök nijbói felszólalásban a taggyűjtés módozataira, az elök. v. bizotti-

séggal való contactusra, valamint a szaklapokra terjeszkedvén ki, minden egyes tagnak lelkére kötötte, hogy a hívek szerzését és toborzását a mozgalom szellemi kapcsát és vezérét az „Ujkort" pártoló kiki a saját lelkiismeretbeli kötelességének ismerje, mert a kitartó munkásságot minden szép sónál ékesebben fejezi ki a tett.

Végül következett a tagsági díjak beszedése. Rendes tagul ezuttal 16-an léptek be s a begyülti tagsági díj összege 25 korona és 60 fillér számlál, minek tudomásul vétele és láttamozása után elnök ujra felszólítva a tagokat, az ülést lelkes éljenzések közt bezárja.

K. m. f.

Kriván Illés, titkár. *Karner Gyula,* elnök.

Weissberger J., Hillinger Fülöp, pénztárnok. *Wolf Ignác,* alelnök.

Szegedi Imre, Bergner Gusztáv, ellenőrök.

Lapunk jelen számából az O. P. E. *Pápai* és az *Ujvidéki* mezg. bizottságok *jkönyvé* va smint az O. P. E. pénzkimutatása térszüke miatt kimaradtak. Jövő számban közöltetnek.

Hivatalos rész.

Jegyzőkönyv. Felvétetett a „Budapesti Pincérek Egylet"-nek 1899. évi augusztus hó 10-én délután 4 órakor tartott választmányi ülésen.

Jelen voltak: *Kaszás* Lajos elnök, *Krassy* Bálint alelnök, *Almstener* István titkár, *Gajiczky* Károly közgazda; továbbá Stülzl Nándor, Klosz Kálmán, Giwizer Károly, Grosz Sámu és Giwizer Nándor.

Kaszás Lajos elnök üdvözli a megjelent tagokat s a hatozat képesége megállapítva, az ülést megnyitja.

I. A „Nagyvárosi Pincér Egylet" 25 éves fennállását vázlószentelessel egybekötött ünnepélyével jubiláija, a melyre a „Budapesti Pincér Egylet"-is meghivja. Minthogy pedig ennek egyet vállalkozott a jelenlevők között, hogy az egyletet képviseljék, Kaszás Lajos elnök távirattal üdvözli a jubiláló egyletet, szegre pedig 15 irtot küld posta utján „összetartás" jelige alatt.

II. Török István szaktanár levelet intézett az egylethez, a melyben kéri, hogy ingyére a 100 ft tiszteletdij mint az előző években, ugy az idén is megszavaztassék.

A választmány ezre vonatkozó határozata az, hogy ragaszkodik az 1898. évi jónius hó 30-án felvett jegyzőkönyv vonatkozó pontjához. Egyszersmint utasíttatik fejezzi ki a fölött, hogy az idei évzáró vizsgára az egylet nem lett meghiva.

III. Fümmelbl Richter Almár tőpincér az egylet tagjaul való felvételét kéri.

Tudomásul vétetik, illetve a felvételt a választmány jóváhagyja.

IV. A „Budapesti Pincér Egylet" tagjai közt gyüjtés rendeztetett a „Londoni Pincér Kór" részére, melynek eredménye 34 ft tett ki. Az összeg rendeltetési helyére juttatatott.

V. Határoztatik ment továbbá, hogy az egylet a f. év ősszén egy tánczestélyt rendez, a minek előkészítésével a közgazda ezennel megbizatik.

Több tárgy nem lévén napirenden, elnök az ülést berekesztí.

Kmf.

Almstener István I. titkár. Kaszás Lajos elnök

Giwizer Nándor Grosz Samu

*

Jegyzőkönyvi kivonat a Sz. V. K. P. és Kávéssegédek Orsz. Nyugd. Egyesülete igazgatóságának 1899. évi szept. hó 27-én tartott rendes havi üléséről.

Jelen voltak: *Bokros* Károly elnök, *Nérey* D. alelnök, *Sztanej* Miklós, *Prindl* Nándor, *Förster* Konrád, *Berger* Leo, *Kaszás* Lajos igazg. tagok; *François* Lajos felügy. biz. tag; dr. *Solti* Ödön igazgatásra és *F. Kiss* Lajos szerk. *Seress* Márton elmaradását kimentette. Az ujonnan megválasztott elnök *Bokros* Károly szektoglalójában méltatta elődének *Studler* Károlynak érdemeit s igéretet tesz, hogy elnöki működésében előde diszé nyomdokán log haladni. Majd az egyesület tőbbi tisztviselőinek érdemeiről emlékezik meleg szavakban, nevezetesen pedig *Nérey* Dezső alelnök, *Förster* Konrád, *Seress* Márton, *Varady* Sándor, *Jurasovics* Ferenc, *Sztanej* Miklós, Gremer Márk, Fritsche Vilmos és Dantlich Gyula működését emeli ki, mint a kik az egyesület körül igaz érdemeket szereztek. Elnöki üdvözlésének részesültek mégaz ujonnan megválasztott s az elnökön ülő ifjon megjelent igazgg. tagok: *Kaszás* Lajos és *Berger* Leo.

Tárgyalásra került ezután a kassai, szegedi és budapesti választmányok szeptember havi elszámolásai. A kassai választmánytól 168 ft 08 kr., a szegedtől 143 kor. 43 fill., mig a budapestuél 516 kor. és 96 fill. folyt be.

A tagok felvételének módozatairól való tanácskozás során Förster Konrádnak egy indítványa fogadtatott el, a mely felvett tagok elkönyvjának gyorsabb kiadatását czélozza.

Bokros Károly 500 koronát ad át az igazgatóságnak, mint a polgári serfőző részv.-társaságnak alapítványát.

Némely postatakarékbeli betételenek az orsz. központba való átutalása vétetett még tudomásul, azután pedig jogtanácsosnak azon jelentése, hogy az érték-papír számla kamatjövedelme szept. 1-iki értékkel 227 ft 25 krt tesz ki, a mely összeg a folyó számla javára bevételeztetik.

Ezzel az ülés véget ért.

*

A „Temesvári Pincér Egylet b. s. p." f. hó 23-án rendkivüli közgyűlést tart, a következő napirenddel: 1. a választmány megválasztása; 2. három negyedévi szemlére; 3. a tagsági járuléki felemelése; 4. az alapszabályok módosítása; 5. *csatlakozás az Országos Pincér Egyesülethez*; 6. jegyzőkönyvaláirás.

A közgyűlésre szóló meghivása a tagok telies számban való megjelenését, valamint annak tudomásul vételét kéri az elnökség, miszerint tagdijakkal hátralékban levők szavazati joggal nem birnak.

Alábiva: Zimmerer Miklós mint elnök és Weinmann Miksa titkár.

*

A Budapesti Pincér Egyletből. A „Budapesti Pincér Egylet" szegénysorsu tagjai között az 1899. évfolyamán a következő alapitványok kamatai fognak kiosztattni és pedig:

Az ipartársulati jubileumi, 50 ft összegben (egyenkint 25 frttal).

Az id. Kammer Ernő-féle, 22 ft 50 krnyi összegben.

A Dréher Antal-féle, 20 ft összegben.

És az Alch János-féle évi adomány 20 ft összegben.

Azon egyleti tagok, kik ezen alapitványok egyikét elnyerni óhajtják, folyamodványaikat legkésőbb november 15-ig az egyleti irodában (Rostély u. 1. I. em.) adják át.

Az elnökség.

Sajtipar Magyarországon.

Irta: Bakonyi.

Magyarország tehenészete, tejtermelése, ha nem is a legelső, de bizvást elmondhatnók, hogy az elsők közé tartozik Európában. Sőt nem vélünk csalódni, ha azt állítjuk, hogy Schweiz után mindjárt országunk következik e tekintetben.

Schweizuak azonban van is ám világirü sajtipara; Magyarországnak semmi, vagy még annál is kevesebb.

A schweizi sajtnemeket öt világrész vendéglőinek eltalpaiuk olvasháztjak: magyar sajtot — az egyetlen liptói leszámitva, — még hazai vendéglőcsink sem igen ismernek.

Pedig hogy lehetne Magyarországnak is nagy és virágzó sajtipara, azt szinte fölösleges bizonyitani.

Ha ragondol az ember, hogy a nyerstermelés e Kánaanjában — csak egy kevés jóakarat kellene (a tőke befektetés nem áldozat gazdasági tekintetben) hogy nagyszerü gyáripar fejlődjék, hozzávéve, hogy még szociálpolitikai kérdések is szinte kiáltólag parancsolják annak felkaroláját: azt kell hinnie, hogy Magyarországot erővel akarják megakadályozni fejlődésében. Hogy itt csak urnak, parasztnak, no meg a boltos szidónak lehet élet hivatása.

A gyáripar számtalan ágazata hever kiaknázatlanul; a munkásnep pedig vagy éhezik itthon, mert nincs munkaalkalom, vagy elmegy külföldre, a hol a fellett gyáripar meg idegen országok munkaerejének fölösleget is képes foglalkoztatni. Hja, mert épen azok a lusta tehetetlen népü országok az ő legjobb piaczai, amelyeknek kivándorolt munkás fiai hajózhnak kivül, pl. épen onnla kénytelenek kenyerüket megkeresni.

Ott a székely vidék lakóssága. Valóságos isten-áldásék pen vaiik neki, ha valakinek — államnak, tőkepénzeseknek, akiknek — ezekbe jutna azon a vidéken gyártelepek létesitésével lenditeni a hazai nagyiparon; amelleit segitení annak a veszni-pusztuló készülő munkásnépnek egyébként oly sokat felpanszolt nyomorán. Állam-raison, nemzeti érdek, szocziálpolitika, közgazdasági szempont parancsolná, hogy épen azon a vidéken minden lehető módon nagyipari élet fejlesztessék ma inkább mint holnap.

A földmivelési minister egy legujabb intézkedése a tejgazdaság nagyobbarányu mivelettesét akarja előmozditani. Az illetekes körök azonban csak az export forczirozásán lájak a tejgazdaság felvirágoztatásának módját. Vajjon nem volna e megfontolásra érdemes, ha más — nálunk eddigelé müveletlen — iparágak mellett a sajt-ipar meghonositását is javasolná valaki? Mi azt hisszük, hogy a sajt behozatal statisztikája igen beszédes szószólója lenne egy ily javaslatnak.

Ha a mi gyenge szavunk elhatolhatna odáig, rögtön előállnók, hogy a miszerternek ajánljuk, miszerint egy vagy több arra hivatott kiküldöttel tanulmányoztassa a külföld virágzó sajt-iparát s törekedjék arra, hogy akár a tejszövetkezetek révén, akár más magánvállalkozásnak nyujtott kedvezmény biztositása által, sőt ha kell állami uton is versenyképes sajtgyár-telepek létesittessenek Magyarországon s első sorban főleg a székelyföldeken.

Ezen — a vendéglősipar szempontjából is — fontost kérdést felvetettük mert meggyőződésünk szerint mulasztás volt azt már rég meg tenni.

Ha az illetékes körök gondolkozni fognak e kérdésel, meg kell látniok és meg fogják látni az abban rejlő nemzeti előforrást. Ez pedig elég jutalma lesz azoknak, akik e kérdéssel az ország érdekéből foglalkoznak.

A mi osztályunk.

— Pásmándy Dénes czikkei. —

Irta: Gláss.

Hogy ugy mondjam; a vendéglősipincér osztály ma az a többi osztály között, a mi a kovácsműhelyben az ülő: ütnek-vernek rajta. Tudvalevő, hogy nak ülő sok dics és vereséml, képes ellentálni. A hideg és a pirosra tüzesitett szál s otromba vasdarabokat akár kés lemezkké is verjék ki rajta, mindezt fel sem veszi. Ép igy *a mi osztályunk.*

Már annyi minden ért bennünket másik részéről, hogy szinte sok. Se szeri se szama azoknak az ütéseknek és csipkedéseknek, a mit a nagy nyilvánosság sajtója rajtunk már eszközölt. Csipkesek-mardosak bennünket. Az egyik vicczet csinál rólunk, a másik gunyt kovácsol, hogy a közönségnek rajtunk, — legyen mit nevetni. Mi szintenevetünk; vagy hogy: fele vesszük. Pár *az* igy tart már tudja Isten módra, és igy fog tartani még tudja Isten meddig. Mert *a mi osztályunk,* mint a kovácsműhelyben az ülő: az ütést, verést telse vesszi.

Tóth Béla a birlapolvasó közönség előtt (de nem ám mi előttünk) nagy hirnévnek örvendhet. Ő irja a Pesti Hirlap „Esti levél"-eit. Szokott eda tárczákat is irni. Ezek a közlemények nagyon jó nyelvelősiek, és sohasem szokott belőlük hiányozni a *jó* és *egészséges* humor. Emellett kiczik azokból trónak, jó és tisztességes czélzata: olvatuni és tanitani szándékol. A közönséget illető bálás: érdeklődéssel olvassa közléseit. Tesszük ezt mi is néha, de kivál olyankor, a mikor czikkeinek komoly irányzatába nem szó bele holmi izelenségeket. Tárczaczikkünk urnak ugyanis jó látó szeme van, sok mindent meglát. Egyet nem akar észrevenni: hogy *vajjal* csak a liptói tőrő, a retek vagy másmimemű eledelek ízlenek. A tárczáknak a vajhoz semmi közük. Tárczaurnak ugy látszik, hogy a vajhoz szokott szájak azok az étlapon a *vajjal* szót nem a helyesrásnak megfelelően, egy *jével* irják. Pedig azt mondja, hogy *ó szivos örömest szolgál felvilágositással, tanácssal azoknak a magyar kereskedőnek és iparosoknak, a kik nyelv dolgában is összekavarnak forrni a magyarsággal.*

Az fordig érti tárczairó urat, hogy *ó szivos örömest szolgálat* helyett nekfordul azoknak a magyar iparosoknak, és reájuk és gunynyolnak levegőt. Pedig jól tudja — tudnia kell — hogy ilyképen sokszor lehet jó és eredményes czélt müvelni. Azonban ha nincsenáron vagdalózni és ütni akar, ott van *Mikszáth* és *Jókay.* Össe ezeket, Ezek az urak *akademiusok* és mégsem irnak magyarul. Csak ugy hiszszegnek soraik a sok *idegen szóval.* Ime *Mikszáth* urnak a „P. H." 279. számában megjelent „Az én ruhám, az én betüim"-je, a melynek mégsoraiba a hirnevre iró egyszerre csak annyi *illegent* akaszkat: *klub, subtitle, thema, exprincypio, forum, perfektalás.* Tán csak nem tetszik azt vélni *Tóth* Béla urnak, hogy ezeket a *generalsaffos szókat* inkább beveheti a magyar gyomor, mint azt az egy „l"-vel irott „vajjai" szót.

Nem volt nekem az sohasem szokásom, hogy valakit a saját gyengéi és hibáira emlékeztessek. Ezt most sem teszem. Pedig tehetném s ép kapóra volna most, hogy többeknek olyan dolgokat mondjak, a melyekbe azok belevörösödnének. De nem mondok, csak azt, hogy ne hazugoztassák a t. magyar iró urak oly nagyon — legalább ne mindenki — hogy a magyarosodás ügyét ilyen meg amolyan őszintén viselik szivükön. Mindezen hangoztatások nem egyszer semmit mondásokénak. Több czeknél csak annyiban lehet, hogy van bennük a gőg és a pökhendiskedésnek egy bizonyos kis neme. Egy jól csattanó példás eset erre:

A hazai pincérek egy országos mozgalmat indítottak. Elhatározták, hogy le szés érdekeik megvédése és előmozdítása czéljából egy a legnemzetibb és hazafiasb alapokra fektetett országos intézményt létesítenek. Ez részemről a pincéreknek czen és ilyiatta törekvését nagyon helyesnek és dicséretesnek tartom, mert míg egyrészt tervezett intézményük létesítésel a nemzetnek egyik legkaszinsabb tényezői lesznek, másrészt — mint a multtelben gondolkozó iparos osztályok egyike — mégcsak a gyanuját is távol akarják maguktól vetni mindazon józan gondolkozásokat megmitelyezős dügleletes egyneknek, a melyekel *social s anarchia* vallanak magukének. Helyesen ez vagy nem?

Mióta erről a magyar sajtó tekintélyesebb és nagyobb része is helyesléllog ujbatkozott, egy napilap, a fővárosi *Magyar Hírlap* (egyes-egyedül) a kölcsönkezet hírnevét, gunyos és pökhendi modorban kezdte a dolgot tárgyalni: *„Ah, a szánok!... nini a szánok is akarnak ám...."*

Tóth Béla ur, jó magyarul érző, gondolkozó és iró ember — mit mélóztatik szólni az ilyen „Magyar Hírlap" féle sajtó magyartalan gorombasághoz, vagy mijehez? . . . Mert gorombaságnak sem gorombasság: kissé furagatlan. Vicznek sem vicz: nagyon ostoba és ízetlen. Hát mit ilykent lenczéri egy osztálypöfeszkedés. Az a ki áldója ne legyen. Ha ép a vendéglős és pincér uraknak vagyok, megteszem azt, hogy az ilyen kökler, izetlenkedő s *magyarul érezni akarói* kicsinyő ujságnak, egyszerűen ajtót mutatok.)

A magyar sajtónak összesét nem vádolom. Van ugyan közte s egy java teszét mondhatom annak, melynek egyes dolgok és hazafias ügyeknél való nézet megegyöntetős, a komoly jóakaráseknak a legalacsonyabb s szélsőbb tokig terjed. Szerintem hazafias — és nagy hazafias — ügy volna a vendéglős és pincérek osztályának a létrendszer és viszonyok javítás és rendezési ügye. Miféle a hazai sajtó az czél czélozók törekvéseí és mozgalmaíól még csak megemlitest sem tesz (nem hogy folytán ügyeucmmel kisérnej igen nagy hazafini kötelesség teljesítésének vétkes mulasztást követi el. Persze egyik mint másik feledi, hogy a vendéglősök és pincérek azok, a kik a nagy közönséggel, ügy a minden nemzetiségel való folyton érintkezesek folytán leheteinek a legkivánttabb terjesztő és ápolói a magyarosodás eszméjének. Ezt ugyan nem mondy lap ki is fejezi. Hogy azonban azokat erre nyájas és jó szóval buzdítanák — ezt tennii: debogy is tesszi. Igen, e helyet minden kis szemiségért: *helytelen ellapirás, német, magyar ellap, magasabb árn és rossz étel s stal*, és tudj Isten még mi minden kis cseklyésége vegett: a *vendéglős* és a *kávés* ez, a *pincér meg sinell az* — és irnak róluk és csipkedik ebet mindenfelegunu stb. ilyfélével. Es mindezek után mégelvárják, hogy azok jó magyarak és szakemberek legyen. Nem igy jó urak és t. sajtó. Igy nem alkusznk. Tessék igazságosnak lenni és ne mindig csak birálni és megint birálni s mindig csak igazalanul. Mert tessék arról meggyőződni, hogy ily módon (ha czélt akarnak éemi) sohasem fogunk czélt éemi.

Egyedül *Pázmándy* Dénes, a *general sajtok* ayamesztere és helytalálja az, a ki ez időszerint a *fővárosi vendéglősök és kávések ellen, a szemedő emberiség-irdekben* indiotta hodáratát. Lám, ő nem vezeti más szándék, minthogy a vendéglősben és kávéházakban jó ételt és jó italt lehessen kapni.

Ulvözöljük *Pázmándy* Dénest, és felhívjuk, hogy álljon közénk és kuzdjön mi velünk. Mert nekünk is az a czélunk, a mi neki: hogy olyan vendéglősök és kávések (szakemberek) legyenek, a kik vendégeiket jó étel és itallal látják el. Ezen czélt illető törekvések csak egyben különböznek egyik a másiktól. T. i. mi a lehetőség határain belül kuzdünk a czél megvalósításáért. *Pázmándy* ur a lehetőség határain kívül. Nekünk czélunk egy olyt rendszer alkotnai, a mely a szakképzett magyar vendéglős, kávések és pincérek közül, mindazon elemeket, melyeknek sem gyakorlottság, sem tapasztalata és szakképzettsége ez ügyben nincs, egyszer és mindenkorra kifogja zárni. (Ezért vannak most rossz konyhák, méreg étel és italok, mert a szabad versenyben tobb a nem tanult, mint a tanult vendégelős.) *Pázmándy* Dénes erről nem tudhik de még csak nem is gondol. Az ő vezérlő eleme czikkeznü, hadjáratozni a vendéglősök és kávések ellen.

Jó én megengedem, sőt helyesem, hogy czikkezö ur az olyan eszteregomnak, vagy tudom is en mig melyik vasuti vendéglősök ellen süvöltözteti bombáit, a melyekben holmi gabonakereskedők, vagy mikol lettek legyenek a vendéglősök. Azt se bánom, ha a fővárosban vagy más nöbetenekre paskár, a kikből meg csak tavaly vagy az idén lettek kávés és vendéglősök, de máskülönben ezen szakbeli tudásnak meg hirét sem hallottak. Mondom, az ilyen czikkezésekben (hadjáratokban) mert van az értelme. Mert ebből a jó és világos szándékot, a czél iránt, — mindenki és azonnal látja. Nem azonban az olyan *Stadler* ellen élle csatázniai. Ebből sem ép, sem más nem látják azt, a mi czikkezö urnak a tiszta munka s jó czélra való törekvésére vallana. *Pázmándy* ur ugyanis (mint kivehető sáblakabból a mai vendéglős-rendszer változtatása czélja. Ez jól van s ez helyes. Hogy czenkivül vagy czélt, *Pázmándy* megtámadja *Stadler* Károlyt, a kiféti palyandvar vendéglősét, ez érthetelen. Olyba tünik fel az egész dolog, mint mikor valaki esernyőt akar venni, hogy kalapjet megvédje az eső ellen és e helyett vesz kalapot.

Stadler Károly ur nem szorult rá az ő védelmemre. Tudja és ismeri mindenki, hogy ő kicsoda? Egy kiválóan szakhuzos és képesé egyen, a kire és a szaktársai is büszkék vagynk.

Stadler K. ur már évek óta bírja a központi pályaudvar bérletét. A M. A. V. igazgatóságát illelőleg a bizalom oly nagy tiántó, hogy szerződésének négy hatalmi lenartolor meg versenyze se bocsátóttak a vendéglőt, a mi bizonyára nem volna meg, ha *ételei* méreg és italai olyan szerelelt rosszak volnanak. Hogy ő folytonosan nincs izletébe?.. A megtétett intézkedésnek szerencsésebbnek ép ez tünik fel.

Pázmándy D. ur különben már régebben czikkezik rólunk, vagy rnk vonatkozva. Ezek a czikkek rendszen a „M.-g"-ben látnak napvilágot. Ezen czikkek közt van olyan, a melyek egyesek, vagy csak részek lennj, a melyek bennünk rokonszenvne indítanak czikkirát.

A „M.-g" okt. 4 iki számában megjelent czikkében a többek közöttt a M. A. V. igazgatóságban egy vendéglős felügyelő osztály (inspektorátus) szervezését ajánlja, a mely mint kennly közeg nem lekenyeretódik. Az eddigi hörrendszerről pedig igy ir: *Semmivel sincs indokolva) megbízlva, hogy a M. A. V. jövedelmi forrásnak tekintse a vendégiket. Ma azért, hogy a vendégiős pár szás forintnál többet fizessen, az igazgatóság elnöke, hogy az Annonáll piszkot lábjegyzet. Egyik rasuti vendégiős sem bizos ma a M. A. V-nál lételére (egzistenczia). Jón egy irigye, 100 frttal tobbet igér és a régi kiszdjak, ha bármennyire is megvoltak tele elegette kötelen.* (Ki alitja kiszdjak, hogy ez nem igy van?

Felhozza ezután példának a Kiscelli vasuti vendégiőt, a mely előbb mintaszerű volt. Most rossz. Eddig hat vendéglős szökött meg. A nyugati vasut állomásiaszu előtt *Brenner*, később özvegye fizetett 600 frtot. Azóta 2100 frt a vendéglő évi bére.

(Ezt a példát *Pázmándy* Dénes hozta fel. Ön az ő példája mellé tudnék meg egy egész sereget állitani. Majd egy mask alkalommal.)

Egyébiránt *Pázmándy* Dénes czikkeiül én a mi osztályunkat nem féltem. Nem tudn azért, hogy az, mint a kovácsmühely üllője minden ütést és verést ki bir, de mert ezen czikkekben nagyon sokat vétek abból, a mely a mi osztályrendszerünk javitását és változását czélozza. Azok az egyes s rákok vonatkozó tévedések és hibák, melyek a czikkekben meg most fel-feltüntedznek, majd idővel — ha *Pázmándy* Dénes ur kissé tobb és jobb tájékozódást szerezni magának a mi ügyunkat illető sajtonos rendszerül, — nagy elfognak tünni mint a vizi buborék.

Oktober 6.

Az O. P. E. elnk. vezető bizottsága a „Szegedi Pincér-Egylettel" karöltve ingozans módon rótta le kegyeletét a nemzet dicső vértanui iránt a nagy nemzeti tragédia félszázados évfordulóján!

A nemzeti gyásznap délelöttjén a „Pincér-Egylet" gyászlatyللal bevont díszszólója alatt sorakoztak a kartársak, hogy részt vegyenek a varos társadalmának közös gyászünnepélyén. A gyászistentisztelet meghalgatása után a honvéd szobor elé vonult a gyászoló közönség, hol is a szónoklatok, szavalatok befejezése, valamint a Hymnus és Szózat eléneklése után a hősök emlékének szánt koszorúk elhelyezése történt meg. Szegedi kartársaink gyönyörü tölgyfa koszonja mellé volt az ünnep magasztosságaban.

Este 11 órakor újra összegültek a kartársak (ezuttal a „Rekete sas" külön helyiségében), hogy a hős martyrok emlékének külön is, az O. P. E. elnk. vez. bizottsága ülésének keretében hivatalos testületként járuljanak hazafias érzés szughalta kegyeletükhöz.

Rendvégh J. elnök mélyen átérzett szép felolvasása vezette be a gyászülést, amelyben a vértanu halált szenvedett „Pázmáromi" dicső emlékét mély meghatottsággal apostrofálja.

Utána Auslander Gyula (ki ép a vértanuk városából érkezett s az ott lefolyt lélekemelő ünnepélyekrek szemtanuja volt) emelt szót s igazán szép rögtönzésben ecsetelte a gyásznap jelentőségét.

Auslander ur szónoklása az ő közvetlen elbadásában nagyban hozzájárult az alkalom komoly méltóságához.

Török László, ki az aradi 13 vértanu táboronk egyikének közeli rokona, szintén szép beszédben emlékezett meg a 1849-iki gyászos és szomoru napokról.

Az összegyült kartársak mély megiltetődéssel hallgatták végig a szónokok beszédeit, azután pedig elénekelték a Hymnust, Szózatot, s végül Török L. e dieneklése mellett a *„fej de busan sút az ösznek napsugára . . .'* kezdetű gyászdalt.

Ezzel az ülésnek a vértanuk emlékére szentelt része befejeztett s miután a nap jelentőségére való tekintettel tárgyalásra egyébb ügyek nem tüzettek ki, az est tovabbi része megbeszélés jellegü tarsalgas közt folyt le.

Különfélék.

Visznontúvoltek. Mindazon tisztelt kartársainknak, kik lapunknak a fővárosba történt áthelyezéséhez üdvözletükkel járultak, e helyen fejezzük ki öszinte köszönetünket s őket viszont üdvözöljük!

Gyüjtsünk a Petőfi-hazra! Szerkesztőségünk ivén ujabban a következő adományok folytak be a „Petőfi Ház" felépítésének czéljaira: *Aczél* Miksa 1 frt; *Horváth* István 50 kr.; *Gall* György 50 kr.; *Somodi* István 50 kr.; *Kokoszúry* Bandó 50 kr.; *Lukács* Kálmán 50 kr.; *Jóia* Aladár 50 kr.; *Nóka* Kálmán 50 kr.; Gebauer Antal 50 kr.; Német Balázs 20 kr. A mi derék ifju kollegánk, Szabó Lajos Pusta-Kálmánból 2 frt 60 kr. gyüjtött a kegyeletes czélra. Az pedig Telmesd Adolfi 50 kr.; Tetlambol Miklós 50 kr.; Janász Albert 30 kr.; Szabó János 30 kr. és Szabó Imre 1 frt, összesen 2 frt 60 kr.

A nyugdíjegyesületbe szabadkai levelezőink tudósítása szerint ujabban beléptek: *Paretics* Ignácz, *Laskovics* József, *Garabb* József és *Hartmann* Fülöp. Ha lassan is, ám azért folyton szaporodik a nyugd. egyl. tagjainak száma. Hovatovább csak rájönnek a kartársak ez intézmény áldásos voltára!

Szaktoroldam A m. kir. földmivelési miniszterium kiadásban egy *„A pincerszövetkezetek"* czimü füzet jelent meg, a melyet egyesü pedinyait a *„Horváth Lajos"*-tól mi is megkaptuk. A füzetnek czélja, a mit már a honlokban látunk, elég bőven megirva az, hogy utmutatásul akar szolgálni arra nézve, hogy a szőlőszgazdák mi módon alakithatják meg a legczélszerübben a tervbe vett helyi pincerszövetkezeteket s ennek keretében mily eljárás követendő a termés hasznosabb, jövedelmezőbb értékesitésére nézve. A füzet tartalmazza azonkivül a megalakitandó szövetkezetek alapszabály tervezetét.

A munkáról — mint ilyenről — még a laikus is azonnal felismeri, hogy az adatok nagy szakértelmü felhasználásával és az szerint tollal van megirva. A vendéglős iparra nézve pedig igen is nagy fontossága van, mert semmi kétség, hogy a szövetkezetek az alapon fognak szerveztetni. Azért ajánlunk vendéglősinknek, hogy a jó fegyelmtási czikk jövő beszerzési forrását jó eleve megismerendő, a füzetet áttanulmányozni ne mulasszák el.

A kertészeti kiállítás — amelyről előző számainkban is hirt adtunk — jóformán megismeretlen volt a szegedi mezőgazd. kiállítás szőlőszeti és kertészeti csoportjának. A kiállitók nevei, a kiállitás anyaga, elrendezése tovább a Szegedinél jól ismert vihar ágyik elkerülte s emiékeztetik a szemlélőket a szőlőtársulat szegedi szép napjaira. A kiütöttek közt elsőként Mautner Ödön vilaghiru magkereskedésének kiállitását emlitheti fel, mint amelyért a kiállitó az aranyérmet kitüntetést: az aranyérmet nyerte.

Személyi hirek és helyváltozások: Vizmathy Béla és Petrovits Ferencz kartársunk a mult héten Lendavára utaztak. — Horvath István derék kartársunk, a telkes ügyember, Pancsovára Budapestre érkezett. — Szegedre a Tisza-szálló étterem fő. Alfaut Bandi Ferencz foglalta el. — Budapesten a következő szállodák és töltöttek be Alfaut Bandi Ferencz a Vigadó kávéház fő. Alfaut Bandi be. Gnad Sándor a „Kossuth kávéház" fő., Tóth Jenő a Schodelnél vendégő fő., Putzer Ferencz a Feskóczi Pucz-féle étterem fő., Pincérek és Haberl Róbert a Fürst-ugyanott fő., Gerlóczy Ferencz a Hotel Adolfi fő., Nemeth Balázs és Horváth a József-körüti Barabás étteremben nyert alkalmazást. Ugyanily alkalmon Sobs József a Hesse étteremben, Varga István és Szeljánszky Ferencz ösz. Sörné vendéglőjében; Szakmáslter István a Dozsanar-féle vendégőben és Kovács Sándor a London-szeszcsárban alkalmaztatta; Paukovits Rudolf Ödönnél pavilon étterni főpincéri állást; Stolz Bertold Ferencz az „Korzó" kávéházban, ugyanezek az itteni ifiszőpincéri állást; Szeman András nyertek el; Neumann Béla, mint pincér a Kaiserhof-ban, bécsiek vét ellenére, a Kaiserhof-szálló és Mack Zoltán a Dabelinszky étterem főpincéri állást foglalták el. Horváth Gábor a Belicki-féle kávéház főpincéri állást töltö be; Varga József a Stadtkanner sörcsarnok ifiszőpincéri állást ugrott el; Horváth Sándor a Vanek kávéház főpincéri állást foglalta el; Arvay Bertalt a Brandstaetter kávéház ifiszőpincéri állást ugrott el, ugyanily állást Fekete Sándor a kőbányai Sohr szálloban foglalt; Brenner Károly a Neulistl kávéházban ifiszőpincéri állást nyert. Szücs Jenő a köpenyi pályaudvar

főpincérei állását tölti be; **Kelli János** a budai sörcsarnokban étheródi állást nyert; **Um József** a Klauzy étteremben főcsipőnczér. Állást fogadtak: **Bumauer István** Budatétényben az Erzsébet-szálló háztetőzetéről állását tölti be **Erfurth Hugó** derék barátunk a kőbányai kartársunk Budapestre érkezett. — **Halász Lajos** a magyarországi „Otthon" akkáinak főpincérei állásáról fogadta el. — **Kovács Ilsa** derék barátunk Upsideben, a **Meyer** nagy szálló főpincérei állását vette fel. — **Sárvárt** a Korona szálló főpincérei állását **Prédl Istvánt** tölti be. — **Kőrösmezőn** a kőrösi szálló főpincérei állását **Gosztola Imre** fogadta el. — **U. o.** a Zöldfa szálló főpincérei állását **Németh István** és **Horváth Károly** a mosom korona szálló főpincérei állását töltik be. **Sinder Mihály** Budapesten a Teleki-téri nagy vendéglő főpincérei állását vette át. — **Temesvárt** a Korona-szálloda az ősszel nyitott étterem **Vedrai Oszkár**, mint kárdh. segédje. **Fitz Vilmor**, a mint segéd szolgálmárkár **Stepanek Rezső** nyertek alkalmasnak. — **U. o. Marazzi Jacinte** Nagykereskedőnek az — **A Debreczeni pályaudvari vendéglőben Malnár Sándor és Somhegyi Dezső mint étkeiőnek fogadták** állást. **Barfuk Istvánt** a **Bálcsek Ferenczet** és **Nagy Mihály-Jablonszky A. Béla** az czesbetczárosi „Tatárka" kávéház főpincérei állást fogadta el. — **Wallner József** Beszterczebánya szálláslójére, **Hornyánkóve (Vasm.) utazott.** — **Flora Mihály M.-Vásárhelyről Kolozsvárra érkezett.** — **Hanko Lajos** Lőcsére(?) Budapestre utazott. — **Nagyváradon a kőrösfőnök fogadták** állást: **Lusztig Lajos** mint főpincér; a **Lipót kávéházban; Hary Rezső** mint főpincér a **Határ étteremben; Filler János** mint főpincér a **Kovács Lajos** vendéglőben; a **Zöldfa szálló** főp. állásán **Varga Lajos**, mig az **Ilmi szálloda** állást **Sekeres István** a az ős, állást **Szekeres Ferenczet** fogadták el. — **Budapesten Jakab Sándor Bergel Ignác** és **Ihrh Millennium kávéháznak** ifp. állást, **Deutsch Rezső, Izsak Antal és Bradurman Jakab segédpincérei** állást fogadták el. — **Molnár Zsigo az** aradi „Vas szálló" éttermi főp. állást vette el. — **Grünberger István, Temesvárt a** her vállaszó szálló szálloda állást nyerte el; **Tarnauti az Andrássy kávéház** főp. **Szabó Gyula Henrik** fogadta el. **Szvetlics Károly** barátunk a p.-budányi vasúti vendéglő ifp. f. f. **A.** nem. 1-ben az ungvári „Korona" szálló főp. állását vezi el. — **Kiss (Kemi Rend. Dobreczenben a „Piros kávéhás" főp. Állást fogadta el. Ugyanitt az „Arany kávéháznál" főp. Állást Sugár Sándor nyerte el. Lobmayer József a „Bika kávéház" rezs. számadó pincéri állást fogadta el. Szeres Béla barátunk a debreczeni kőrösfőnök fogadta főp. Állást vette át Schimik József, Debreczenbe érkezett.**

Hymenhir. *Horváth* Károly kartársunk e hó 22-én tartja eskuvőjét *Horváth* Erzsébet kisasszonynyal az erzsébetvárosi plebánia templomában. Tiszta szívből járulunk jó barátaink kívánságaihoz a szerelemből kötött frigyhez! Adjon Isten szerencsét és boldogságot az uj házaspárnak!

Sajtóhiba. Lapunk mult számának hirei közt *Vető* Istvan vendégló bérlőjéül azt adtuk hírül, hogy a Kaposvári nagyvendéglőt vette meg. E téves közleményt most annyiban kell kiigazitanunk, hogy az nem *Kaposvárt*, hanem *Kaposváron* történt.

Szálloházlás. *Bock* Lajos, a sátoraljaujhelyi „Vadászkürt" szálló orszagosan ismert tulajdonosa, előkelő ízlésétől egy fényes berendezésű étteremmel bővitette ki. A berendezés ennyire és komfortja ritka jó izlésről tesz tanuságot s a helyheli, valamint az idegen utaskőzönségnek állandó látványosságul szolgál.

A pincér szive. Az „*Esti Ujság*"-nak ily czimü közleményét szószerint ideiktatjuk:

Napjaink szerencsétlenül járt *Mozart*-ja Gábor pincére. Elgázolta a villamos vonat és árvát hagyott a családjára. Az árvaházban kis fiukban az ősöny hét apró gyerekek szakta a csalódásszerelmeiket. A mit a szegény pincér dicsőszerűleg, csakhamar elfogott az ebben az ősöny szépsége, szerencsétlen a szerencsétlen csalódásszerelmeiben megnagyatta a pincérkörzet. Levélpajtásai megtanulták iskolai iskolázóra mentek a *Kolozs kartársnak*-hoz, hogy teljesítsék kötelességüket és adjanak szabadjára fájdt Mozart-Gábor csalódás szavaiban. A felszólításnak megfelelt a Nyugatnak ebben szemérjezete hosszatott. Az itt is az erdőhaja, rövid idő alatt kiszedte a pincérek szerencsétlen szerelmeit s elkerült csalódnak. A ki tudja, hogy a pincér kőrnjárónkban, melyet maga is a vendéglő egy szép ősöny szépsége szívét a kőrnjárónak egyel-egyel tőrni mutat a munkában, azt megharja az a gondolkodás, melyet a pincérek szerencsétlenül jár tőrni csalódás ránt tanusitanak.

Mint jellemző tünetet az osztályunk irányában elénd kezdő kedvezőbb megítélésének, érdemesnek tartottuk az „Esti Ujság" e közleményének ismertetését. Kommentárral tulajdonkép nem is illenék kísérni a jó indulat ems megnyilatkozását, de nekünk, kik erkölcsi kelyzetünk javításának ugyszólván csak a kezdetetén vagyunk még, — nem tagadjuk, hogy — jól esik, ha e munkánkban a napi sajtó is segitségünkre jön. Ámbár, hogy nem kívánjuk filogatni tőlünk, ha emberbaráti kötelességeinket teljesitjük, annyit mégis elmondhatunk, hogy e tekintetben nincs okunk szégyenkezni. Ha az ingalmasság gyakorlását szükség kívánja, a pincér mindig ott van az ő garasaival, hogy a szükségben szenvedőt enyhiteni segítse. Ez okból fordulunk a jelen alkalommal is bizalommal és szeretettel a mi jószivű olvasóinkhoz, hogy szerencsétlenül vége ért kartársunk árvái hagyott családjának felségéséhez hozza el ezuttal is az ő filléreit. Karoljuk fel az árvák és elhagyatottak ügyét! A kegyesszivű adományokat a gyujtést megindítóhoz „Newyork kávéház személyzet" Hock Lajos főpincér czimére kérjük küldeni. A kimutatást lapunkban közöljü fogjuk.

Park és kiosk. A székesfővárosi legnagyobb terén, az Ujvásárterén van szó, a melyen keresztül menni ugy szeles idők napján a torony magasságra felvert porfelhők között, szinte lehetetlen volt. Erről is nevezték a *fővárosi szahárajárnak*. Ezt a nevet azonban már nem sokáig fogja viselni, a menynyiben, a fővárosi elhatározta, hogy az Ujvásártéren — a melyre a vásárcsarnokok miatt semmi szükség sincs — parkká fogja átalakitani. A mérnöki hivatal parkozási terve szerint a kilencz venezer négyszögméterét kitevő nagy területet, egy sétára ut metszi át és négy oldali szinten széles utak fogják körül venni, a melyeknek tulajdonsága a közepen levő, a hol is egy hatalmas *Kioszk* fog állani. Az angol rendszerű, fák bokrokkal és virágokkal beültetett szép pázsitos parknak négy sarkába szökő-kutak lesznek épitve. Az egész hely különben az *Erzsébetkert* mintájára lesz alkotva s a munkálatokat már a tavaszszal megkezdik.

Étterem átvétel. Garnek György, a széles körben tisztelt és becsült szakértő Arodon a régi „Minta-étterme" átvette és azt a régi neveinek hirnevén *mintaszerűen* berendezve m. hó 15-én „Kispipa" czimmel megnyitotta. Mi amiféle gratulátiónkkal járulunk az uj tulajdonoshoz, szerencsét kívánni szinte felesleges-nek tartjuk. A siker — az uj tulajdonos kitünő konyhájával és jó bora mellett el nem maradhat. A főpincéri állást Brunner József fogalta el.

A német császár mondásaiból. Szintén szokásuk lejárdott, hogy a német császárt illető kiraly dolgok, mondásai, szellemes ötletei, vélemenyei kiszedettek és folyamatosan ismertetettek az olvasóink a napi és egyébb lapok s azokat mintegy a legérdekesb és fontosabb kérdéi irásokkal ellátsanak az olvasó publikum elé. Az II. II. azt az ősöny számba nem lőtt hiszünk adnás hirt közöltt:

A német császár egyszer asztalához hivta meg a francia nagy követet. A szakácz azt mondta, hogy most itt az alkalom a Francia Ifzó-mivészet legnagyobb tudatlanja bemutatásra. A francia vendégszinű ügyszámos szakácz-tól a császárok ebtrie a receptet a mely igy szól:

Vegy szép hazai szárnyt, erős kis a magjait és helyére tégy egy darabka Amerovist. Tedd hele azután az egészet egy tűzmálcsa és ezt egy kávér tárba. A tűzet fogosjon, a fagyi fazekaz a kacsot kapcsolva kell tenni s ezt vegyil egy malaczba dugjak. Ha ezt nyárson megsütjük, a sok kilátatlo elem egymásra nattaz kövezkezetben ugy tére, mint szagra rátája pörjet.

A császárné — ki maga is nagy szakácznő s kinek jókedve, hogy a *kassi asszonynak szíven kell viselni a kiran beszélelt.* — jelentősiva olvasta el a receptet és fejjeiét elmondta a szakácz tetét. A czászár ezen szavakkal adta vissza felszólítnek a receptet:

— Ne hagyd magad elbolondítani, mert ez nem is francia találmány. Ilyen ételik *Plinius* és *Macrobius* jelentős szerint már a rómainak is volt; valóban mindenféle szárnyas és más vadad megtütte. A német császárnak kétünben ezen mondása szerint ezen, de más több francia ételre is áll.

A pozsonyi iparkiállitás-nak, mint levelezőnk irja, a legvonzóbb és legérdekesebb csoportjait a mi iparunk körébe vagó kiállitások képezték. A világhirű Palugyai bornagykereskedés kiállitása, a Hubert-féle pezsgő-pavilon, továbbá a sör,- kávé és czukrász pavilonok állandó tárgyai voltak a látogató közönség érdeklődésének.

Uj kávéháztulajdonos. Temesvárt a gyárvárosi Andrássy kávéházat *Frankl* Lajos kőszeghelyének ősvendő kartárkanak (volt pécsi szaktónök) vette át s ott teljesen ujjáalakítva m. hó 15-én nagy és diszes közönség jelenlétében nyitotta meg. Sikert és szerencsét kívánunk a bájlatisa szellemi főnökének!

A szerencsejáró kereek. Az éneses napi sajtó hejtára a hir, hogy *Perotti* Gyula czimur. *Perotti* Gyula a Erkassi Opera jeles művésze a terorista a kinek szép jövedelme is czenkivül nagy vagyona volt. Miudta azonban, szerencsétlen alkonyat a spekulátiók bőrszájtok folytán elszedt, megsemmisült. Hy csrsta jutott a nég nem régen is nagy vagyonal rendelkező *Kommer Antal* a szomru emlékű *vagadó* és a *Metropol* szálló volt bérlője is, ndetlenül ezer mennte mint. Neki azonban mindenkép szerencsétlen összegi pénze, a melyel is hatrazta el kölfödön szerencsét próbáni. A vagyonlag tőakremet művésze *Perotti*val a Vadászkürt szálláson, hol az utóbbi illésen laktak, megbeszélték s hásytak vetette az ügyet s azt, hogy kölcsönös mihez kezdjenek, hogy ismét vagyonhoz jussanak. Hiszszerint akban élinpodtak meg, hogy *Perotti* az irjuhban művész estéy előadásokat fog tartani, a melyekuél a *vallaókat* szerzet *Kommer Antal* szó. Az egy befolyt jövedelmen kétten osztoznak. A szerencsejáró kereső vándorokkal *Bartóky* Matild kisasszony a szép ifja opera énekesnő, *Perotti* Gyula barátunk is mra kelt. Hogy megtalálják e szerencsejáró a szép ifjú kazjtoban, nem tudjuk, de az biztos szinbő kérkinjén, hogy a mik voltak, mind gazdag s vagyonos emberek tűjnek meg ismét hozzák, ezen szép barátok, a melynek fiújtatni nem kilangyt de fájdalmas szivrel és azon reménykjen vártak meg, hogy szerencsejáket hetkadjék vissza ott a nassez ifjegenben.

Uj étterem a fővárosban. *Németh* János, ellyszerem ismert vendégős kartársunk, a József-körut 33. sz. alatt egy igen izléses stilben épült étteremet nyitott, a melyre felhívjuk kartársaink figyelmét. Sok szerencsét!

Két vigadó egy hétig se. A pesti vigadóról már irtunk; sorsa ez: *nem* kell senkinek. Ungyanezen szégyen sors érte a budai vigadót is, a melyet a mult számunk apró hireiben emlitettük meg, hogy épitését most fejezik be. Erről ugyanis a vendégősök azt hiszik, hogy még nem oda buta, hogy egy *vigadót* (annak vendégősét) elbirjon tartani. Most tehát uj árlejtés lesz, azután megint uj és olcsóbb, mig azután vaki vakhatósrcza magát, hogy vallalkozásába bele bukjék. Imit utólag értesülünk a vigadó ügye mégis eldőlt, a mennyiben a fővárosi tanács a vendégős-ügyi helyiséget *Bokor* Józsefnek adta ki bérlőzésre inkább. A vigadó gondnoka *Baló* László, ellenőr pedig *Langer* Géza lett. Igy a, legalább most mégnyugton lehetünk, hogy a vendégős-szakmaba nemcsak a kaptafának hanem a tekintetes városi magisztrátusok is bele járják magukat. De ha *musszáj* nekik.

Járasbirósági hivatal, mint Hotel Garni. Egy fővárosi járásbirósági hivatalul furcsa historia esett meg, egy más fartangosabb ősztájtsra hiratszása jósolatnak. A szóban ugyanis az ő nem épen bokkalatlenjén termett elnéjjével, akkbnt vétkedett, hogy az ő szerfny kis összeget kétszer ítéltése, lehetne több is. S mintán belőtte, hogy „szemesnek a világ" nagy fartangos rohatórival kiesszére, hogy irnulteni lénn sorolta, pedig ely kérnán, hogy az ártlja szinte se lőtt mellékjüvedelmeket fokonni fogja, *ott a homok mocsár, kever szán holdjával*, gondolta, a midőn maga előtt látta naprói-napra a dénttán 3 órtkől, másnap 9 órtig, tiszen élő járásbirói hivatalszobákat. Minek éljünk tehát czek is tiresen? mondá és bemenekére ilyet hotelszobákba. Kundaszájja, a tulálnak pinnt voltak régen. Egy szórral: az ezentul *randevu* szálláva átalakítva fires hivatalszobák a szolga konyhájára szép jövedelmet hajtottak. De nem sokk. Egy istenadta bíró egy este 8—9 óra tájba a hivatal ellét szinel el, s megtánta, hogy ném a hivatalban vilagosság van. Nem volt rest fölment egyenest, a a hotellerel rép akkor tálkozott, a midőn az a szerelő párok szobájából (jobban az illető hivatalunk szobájtól) kiszállt. A hivatal-tárgyat elcsapták. Nem tudet azonban hozzánan tudni, hogy a jó cseberek nem e tetszett meg a hotelenek, s hogy mindezek udán, ha eddigi hivatalát megunta, hogy nem-e csap fel egy igazi szálloháznak? Mint a hogy tettek azt más táblán is, az ő hasonszerű pályatársai társai közzi.

Schek Nászi bora. *Miféle lesz a poéta?* A többek közütt van a mi lapunknak egy „*Utonjáró*" nevezetü dolgos társa. Egy czámnál se mulasztja el, hogy bennünket (kiknek fiatal rovatunkat) fel nekeresne ujdonsag, hir stb. tudositásával. A napokban csak egy rövid levelet itt, a melyben azt adta értesitésünkre, hogy ő odabaza Körmenden járt s e közben betérett a *Schek* Ignác Korona szállójába egy itókat borra. *Igen t. szerkesztőség!* — irja ő — én már sok vendéglőnek sok jó és rossz borát itum életemben, de ilyent mint *Schekné*t, sehol es sohsa. — Ajánlja szinte *Gellermann* Józsefet is. *Ugyjará*" barátunknak teljesitettik kivánságát. Im:

Ha majd egyszer Körmenden jársz,
Schek Ignácnál betérsz
Mert ha jó bort inni kivánsz,
Mint itt olyan sehol sincs! . . .

Szállonytas. *Zweig* Adolf köztisztelnek ősvendő régi szakfónök „Központi" czimmel egy igen esinosan berendezett szállodát nyitott Ujpesten.

Üzletátvétel. Temesváron a régi jó-hirnevű Casino-éttermet *Trummel* János kartársunk vette át. Megnyitás okt. 15. Sok szerencsét!

Bajos dolgok. Tabakovits Gyula magyarországi kolegánk egyik ottani lapnak az alábbi közleményét küldte be hozzánk kiadás végett.

A hatlen kartárs. Ez a meghelyezgő elnevezés ugyanoszak megilleti Dinnant *József* jelenlegi tacsér Allmann-féle vendéglőt, aki egy talmi ünnczet aranyg értékben tulkadt ra Tabakovics Gyula pincér kolegájára 22 évtört. Eldesesedettem panaszoja el ez ügyben a megkárosiott pincér a rendőrségnek, amely városzerte keresette Dinnant József, azonban neki nincs lehetett. Szálalni csak a szvott mulnak lajstromában. E diszes szónokban Dinnant *József* mint él ideben betérésre lapkszét ünnetett egyén van megróva.

Kérrallott kollegánk hozzánk intézett levelében elpanaszolja, hogy az eltünt gonoszetevővel 14 év óta alt jó ismerősben, szántszerint *szerencsétlenül* 8 havi fogházbüntetésre a hogy lépmenését is a hosszu ismeretségnek köszönheti. Mi likuk egyik kollegánk pályatársnak a salaktól való megtisztitása kösszöggel adunk helyet megkérdőtt kartársunk körzimnek, hogy ez ügyben ismerőnek a gyaczilajtatott, a ki kollegája barátságos lisztkenyéget ily gaztalu tettkasnánt: törik időkre meghelyezgezik s pályánkon való maradását egyszersmindkenna lehetetlenné tegyik. Felkérjük azért összes kartársainkat, ha netán e gonoszetevőt kelletlenül fellátnak, értesesnek róla bennünket. Nem szabad, nem lehet czélunk, hogy tisztes szinünkben ily elitkozott gazok foglaljanak helyet. Az ügyeneket kiküldöttünk tartott tartott kötelességünknek mindnyájan. Ez az ügy ugy szólva, szabadkozik jó hírünk érdekében mindenkinek meg kell tenni.

Uj vendeglőtulajdonos, Uj kavéház. Szilagyi Lajos volt szobrászni fürdővendéglős S.-A.-Ujhelyen a „Népkert vendéglő"-t veszi át e hó 15-én. *Fridrich* Mór ugyanosk S.-A.-Ujhelyen m. hó 1-én uj kávéházat nyit. Sok szerencsét!

American Bar. Aczél Miksa ily czimü könyvelő folytatólagosan itt adjuk a következő receptjeket.

6. sz. Black Stripe.

Egy fagyasztó kehelybe (a könyv III. Abrája tüdőbely jár darab jeget, 2 kávéskanál czukrosszirpet, tölttel fel szépen szénnyegő sört

whisky és vizzel, jól rázd fel a acuban szárd az. Az ital kiszárad, tetejére pedig tabljopor hintendő és így szolgáltatod fel.

7. sz. Boisson Caressar.

A fogyasztó kehelyhe (XII. ábra) tégy aprócra tört jégdarabokat, kis hele egy tries tojás sárgáját, tégy hozzá egy kávéskanál grenadint (gránát alma-szörp), egy akrócskanál Maraschinot, tevábbá egy kis pohár Hungnon-féle cognacot, végül fel sherryel, illetőleg Sauternel, tetőtől fel fordósson, hogy fogyasztás (frapptonnak) közben ki ne tudhasson a-mni, onnan rázd fesze, hogy a kéz darabos ne maradjon, végül az, hogy ital tabljopor az ital tetejére és szolgáld fel.

Aczél Miksa könyvére, az „American Bar"-ra ujbó és ismételten is felhívjuk olvasóink figyelmét. Czélszerűbbre folytán kiváltjuk alkalmas arra, hogy mint kezikönyv minden vendéglőben és kávéházban használtassék. A terjedelmes munnek ára 2 korona, melynek előleges beküldése mellett szerzőnél (Budapest, Royal-szálló) valamint Japczik kiadóhivatalában rendelhető meg.

Apró és vegyes hírek. A szesznyárak amszerek megegedére a kontinenséi erős uj tervezetet, s e mint f. hó 5-én ártekezésre tartottak, a melyen ellátoztatik, hogy panaszkat mennmadhatóa foglalva, orosztia vezet a pénzügy és tódavidéki minisztérhez fogadni meni. Tehát nem csak mi panaszkodnk. — **Rossz a szíva** *Franczisznyiszjára* az ibi szíva tenmés rosszul tétet be a egy kedvező alkalmi nyílik az azsát szívkezeresékőnek az oda való szálláson Meghibáztó szerettőkres pirisumagy. szalt, ketto, sanara (Ummer de Gusmere Austra Hungrian Rice Richer Paris) vállalkozott. **Polgármesteri ebédek.** Verkesdurtak vul polgármester dr. *Hódi Aléxd* jelenleg *San Franczisztóban* piecsétkedik. A polgármesterbíl itt pincért antiszesztra vezet, *Szegyrnik* jó barátja, és nagy vagyonnal bíró ember volt. Mután vagyunat elvesztő, pincérnek csapott fel. — Mint ahol csak azt szeretnék hírdetni, hogy a pincérekbíl meg polgármesterek lesznek.

Szülő szálítás vol *Somandrabban* (Szerbia), ő ha 5-ben a f. nére minisztert vedkisévége alatt. A kiállítason 150 tudlentokos 2 millió tikkbíl ellátott ki. — **Mulyik a jobb?** Dr. *Torkovich* Sándornak megjelent *„Magyarlalanyságól* czimü könyvében a *vigadó* és *vigarda szók* tárgyalatnak, hogy melyik a helyesebb a jobb. A könyv a *vigarda szót* ajánlja elsőbre. Szerintünk sem a *vigadó* sem a *vigarda* nem jó s ezen leletvésiháset az le hányojtja, hogy a fővárosi *vigadó*-k szakinek sem kellenek. — **Hol jövedelmezek legjobban a vendegiok?** Szerszámban, a hol a *vendégjiok* a szerszámat kellő fémlíbíl tartsa szálít meg. Ennyi meg soha sem volt. Az apróbb vilkak, tépartt nyarallok, magnóhkak, falnyi kerczunik vendégjiok legalább is a millió tirat jövedelmezek Szeczuak No de ebbíl a vendégjiknek is marad. —

A fejedelmi konyhakrul. A német udvarnál rendes szokás, hogy a herczegnők *fűzni tanfolyamot* végeznek. A német császárné nagyon ért a leves készítéshez és szerzi a burgonyát, melyből legkülönfélébb módon elkészítteti ételek kerülnek az asztalra. A *bécsi* nagyherczegnő maga tanitotta *Józsi Hilda* herczegnőt, a luxemburgi trónörökös nagyherczeg feleségét. A *holland* szép kis királynő anyja passzionátos szakácsné mig a montenegrói fejedelem konyhája valóságos laboratórium, a melyben a fejedelem anyja leányával együtt sütöz. Csak *Margit* a szép olasz királyné nem törődik a konyha dolgokkal. Nem ok ez azonban hogy a pincérek se törődjenek, sőt annál inkább kell nekik türekedni hogy olyan feleségeket válasszanak, a kik mennczak elméletileg de gyakorlatilag is jól tudják azt: *„Kiváltsd kvarsz a gyomri leszkét jó ladok. A sülés-főzés nékem, nem nehéz dolog . . .*"

Gyászroval.

Dobó Sándor, a szélos kőrben ismert s általánosan becsült és szeretett kartárs, ki több izben volt szakfónik is, e hó 13-án este hosszabb betegeskedés után, elhunyt. A megtiszöülhen a férfiszakférfiak s a közjóért lelkesedő és áldozó ifjú egy jó kollegák egyik legderekabbjál gyászolják. Halála mélyen megrendítette közvetlen környezetét, a szegedi kartársakat, kiknek fájdalmas részvétét mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy az elhunytat a kartársak kőltségén, mélő végtisztességgel akarván eltemetni, nyomban gyűjtést indítottak. S az elő iránti szeretet valóban meghatá módon nyilvánult az elkötött iránti piétasban: a gyűjtés eredménye vigasztalásul szolgálhat és szolgál is mindazoknak, akik pályánk rögös utján való fáradozást sokszor kétségbeejtően reméytelenünek találják. Az elhunyt kartárs hátrahagyott özvegye és árvái a családió hirtelen halálával a kartársak szerető gondoskodása folytán legalább egyelőre mincsenek kitéve az élyekor rendesen bekövetkezett szomkott nyomoknak. A szegedi kartársak az elhunytról a következő gyászjelentést adtak ki:

„A Szegedi Pincér-Kar" szomorodott szivvel jelenti kedves barátjuk és kartársuk *Dobó Sándor* fűpincérnek folyó hó 13-án az esti órákban, életének 44 évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 15-én délelőtt 10 órakor fogunk a Szt.-Mihály-utcza 5. sz. gyászházból a református temetőben örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke porain! Szeged, 1899. okt. 14-én. A fönteken kívül sirattják: Neje: Czúcz Ilnó. Gyermekei: Ernnyán: Dobó Margitka és Lilnike és számtalan barátjai.

Minden Tamás tárisznyájából.

Kalczek a nagyvarsányi kongresszusra. — A szt. Mártyi-sziget szabadítása. — A bécsiek illatszerekben.

A mire a világ éppen nem gondolt, az „Újkoalipolis" szerint, a szegedi ügy és a kongresszus ember, a szombathelyi városi magistratus tagja, *Bors Viktor* is unojsiení. Az igazi kellemes és meglepő tálkozás a korona-kérdéknam volt, ahol nagyuncsak nemesen lint szemnek *Bors* mran, hogy ő is ott van. — **Szegedi ünnep.** Nem ez a tálálkozást meg fogjuk ünnepelni?! — Kiáltottak fel gondolatban a *jó fiúdiek*. A mi hogy meg is tétetik, kitünt legjobb alkotó, hogy meg a „*Nyisd ki bátam az ajtóm*" is ki kerül a szó.

Nem tudom, hogy az *Országos Pincérs-Egyesület* „Tartósemlékét kitogja-e igérni, de bárki tolta ellni is készítésnek az el, ielhetetlen, hogy annak lapjáról kimaradjon az a nagyszerű tálálkozás, a mely *Glück* Frigyes, az „Újkoalipolis" szerkesztője, *Kovácz* Ó. és *Fegyhári* S. közöt tártétat, az O. P. E. ügyében. Egy kicsinyt megvitattak, egy kicsinyt megtárgyalták a dolgot, aminek következménye az lett, hogy a *Ferencz József-terei borozóban* kiáltatott nemes fő-ital, *Glück* Frigyes nemesak helyesebb, hogyan más kő is jelentette, hogy az O. P. E-nek 5 is benne van. Megemlítette az ezt megerősítő olászhyokat is, a melyeket a szegedi előkészítő bizottság szorgalmas ügyszólói kiküldének a királói czimre.

A mennés e nagy eszmék kereszülja, *Glück* Frigyes nyomokban haladó *Bokros Károly*nak szintén volt találkozása az O. P. E. vezérével. Szetek megtesint *Az ászon meglepzsák*, hogy Bokros K. (akit az ón illtrkbyonra agyrágnak vívatottak meg a nyugdíjszerű eszükévé szintén egy jó vezérnek illt, vagy való egyénség. Az is igaz, hogy 5 mindig elöl szeret járni. Csak egy jó tábor kellenne neki. (Majd szerzek ón azt is.)

Hogy *Bátor* Vilmos, a kassai pincér-egylet elnöke nagyérdeki kongresszusra is kassai pincérnek nevezi magát, az nem egyéni tévedésének tartja tálmái. A hol szép és nagy dolgok szakt vége meni, ő ott lehet mindenkor iláni. Ott láttam *Sárossy* Árpád kollegát urat is, aki mellésége elnöknek illt, a kassai pincérszövetségnek a nyugdíjviszatartásnáy fáradhatatlan titkára. A szatmári O. P. E. mosg. bizottsága derék elnökét, *Pongrátz* Lajos barátomtól nem mesene pedig az nyúdéki M. P. T. kivál emberét, illetőleg diszelnökét, *Szeifert* L.-t vetem ezzel, ahi a debreczeni *dr. Benedek* János egyébiránt és *Hauer* Bertalannal alighanem az O. P. E. czéljai létrejöttének fontosságáról beszélgetett. Már azt nem tudtam, hogy kolozsvári derék barátain. *Simon* József és *Fésal* Ilsa (szép iron Jiskusak, hogy a két *fésel* nincs hangtorlódást az okszoni) urak miről tanekozatak s-ly mélyen; *Kovácz* D. (debreczeni pincér-egylet elnöke) és *Bleyer* Zsigmond urakkal. Hogy talán a kolozsvár *Nyilthelyesdési* ügyben lett volna ez, nem biszem. Nem hiszi azt a b-zsabai *Freiberger* Mirton barátom! sem, a ki a *Szsvba* alig tudott egy kis harapni valót kapni.

A nagyvárdi kongresszus érdekességének és important ágának egy részét vesztette volna el, ha azon meg nem ielenik, a mególtésben mindig important és a szőcskáks terén páratlan a kiváló *Schleifer* Lajos Rómából. A kis *római* (esztergom) *Schleifer* tehát ott volt. Fehérmű szavára megrendítőtet a gyűlésterem falai és — reszkettek a *barkamitakok*.

A kőben nehem legangyobb örömen telett, *Gandel* János, ez a jó fiúcz pincérr volt. Mert hár hálva és bárú mi mond: *Gandel* Tálnak ha nagyszer — ha szép! A bárjó csak jónzbrank vallja magát. Egyébaránt tárgya a közfiszletlenek és disze a kongresszusnak — b volt.

Kuczcsinéki nem telejthetem ki a váradi kirbókben tartat nagy diszakonat sem, ahol a közel 800-an megjöttenek, kiránbeiul 2500 pazlacsk pezsgőt fogyasztottak el. *Sicherman* A. lelke rajt ha ez nem ugy van. E szerint mindenn egyes emberre 3 és ½ üreg pezsgő esett, a melyek kártégetésére fin ugyna nem sok egyenet fordíttatnak, mintin a magyráradi pezsér-egylet elnöke *Szem* Hermann fő elnöke alít fel és mondott ki barátkozás és tele tűz szóbalázat a *„Gyájtsunk a Pelöf-hazra"* tekélben. A hittnő szókoltat bevegézetvel kötet a tope és éljen vihar. a melynek megmegujuldt szigetet nőt pezsgő hulai réhen, a mikor a sajat feltalta léghajónon szálingózik haza *„Ludas-bátiv"* felé . . .

Szeptember illu asszony, ez a bolondos menyecske, bizonyára megirigyelte zordon fagy és dércsipéses diesőséget az Üreg Dezember ünnek, hogy ennek nem éppen valami kellemes szokásain tul akart tenni. O kigyelme ilin asszony, ugyanis az elmult hó 10—12-ik napján, mig az ujságokkal a legborzasztóbb fagy és fehérhavakról beszélteteztek, addig a szent Margitsziget nyárí liköivel, elkeresztette a téli béléses melegruhákat. A látható emberiség tagjainál pár pillanat alatt letünt a nyári günyök.

Amolyan télsaurke és esős kód illt a tájon, a mikor a „Szeke" hajó beérkezett a *felső-szegedi* kikötőbe. A hajóról egy ifju szállt le, s ment egyedül a szomorun csüngös sürü lombozatoktill inkább homályosz szigetre. Gyönyörű szép szőke hajzatával, hibátlan arcával a te csodálatos müved és titkos nagyságodnak!" — kiáltott fel lelkében az ifju, hogy a sziget belsejében megállt és tekintetét körülhordozná. Minden, amit itt látott, elragadta és lebilincselte. Elragadta a Duna hullám kéblére simuló szép sziget látása, ennek dus lombozatu s ősi fái, bokrai és virágai. Hát a tübli csodálatos látni valók . . . A sziget sziklájánál elülvő szép virágos fürtös és vizesés, vagy az *Arany* fajtáló nem messzi álló Szt.-Margit templom romjai. Az ősi romok!

A látott csodákon és a multon elmerengve hallgatt ifjunk a felső *Kaptafele* vendégjére vezető utakon. A könnyü magyar rubás és nehéz botos ifju, ugy nézett ki, mint valami bohókás suhancz. A szőke is ennek gondolták a vendégek, az ugyan haha váró nagy vendégjó pincérnek. Még a toll sem hiányzott kalapja mellől.

Csöndesen, kevés szóval ült le a jobb oldali sarok asztalhoz, nem is gondolva arra, hogy itt ismét szép diabló csoda látásban fog lenni részesülésre. Pedig erre vallott, Jónás J. nagyon gyanus mosolygása is, aki járása közben, hol ide, hol amoda kacsintott az öt ügyelő hölgy kompánikhoz.

Két hölgy lépett ekkor a veranda terembe. Egy nagy és kicsiny. Azay, hogy: az egyik — valami bajor hölgy — ugy nézett ki, mint egy háromemeletes ház. A másik — magyar hölgy — háromemeletes ház mellett, mint egy sugár, karcsu torony. Minden hölgyvendég szem feléjök fordult. *Jónás* J. pincérr pedig — mintán a hölgy kompániával mosolygott (de megint gyanusan) eltolt ment és ügyszólte ókel. Azok pedig: *rajtuk lévén egy pár bunda köpönyeg — és álltak kimonda-hatallan egykedvűleg.* Szemek, különösen a bajor hölgyé — szikrákat hányták. Hiába magyarázott ott nékik mindenféle gesztikulációkkal *Jónás* J. ur: — a legsötétebb pokolba kívánták őt. Majd pedig sebes rohammal és nagy robajjal megindultak a veranda tülső oldala felé, miközben orkánszerű vihálmb tekintetekel vetettek a sarokasztalnál ülő ifju felé. Ez meg rémült és elesudálkozott. „Mi történt itt és mi fog történni? — kérdezte vészjósban csmagatód az ifju; és ugyanezak elámélkodott a többi hölgyvendégen, a kik ekkora már oldalbordjákat fogták a jóizü kacagásokitól. Persze a robajszerű léptek mindegyre hallatszottak, a melyet eszközöltek oda di a mieskolhidun, — végig Az ütésza a bárom emeletes ház nagyságu hölgyek.

Folytatása következik.

Messze földön.

Messze földön tengeren tul
Tunyét keres a madár;
Ha már nálunk ősz idő van
S sárga a levél s tüzál.

Messze földön tengeren tul
Hol virul a rómusag,
Ott várga már a kis vinnart
Szép tavasz s zöld lombos ág.

Mily szép volna örök zöldben
S vad virágok közt járni,
Hogy ha ugy e sivár öszt'ő
Ér is megtudnek valni . . .

Hej de ón nem vagyom erre
Barmily zordon is e tág,
Nekem szebb mint messze földön
A virágos zöld határ . . .

Tardy Gábor

Szerkesztői üzenetek.

D. M. Párís. Szives tudvalcztét köszönjük. A kérdésre szakologok ámbár nem egészen elégítő sek, mégis ártünk, ha azokra mielőbb számtalunk. Levelüen tübbel.

D. M. London. Elismerésünket a beesu dolgozatát! Levél megy.

Sz. M. Szolnok. Vártjuk és hiszük, hogy mi is ahban a velemenyben tehettünk felőle. Addig is tüb! — **Sch.** Szolnok. A lapok e mentek. Hogy hol tétetnek ki ezek a dolgok? Az most megjelenő számunk elkülöjjük azokat is.

K. S. Szeged. Kérem ön a szerkesztőt mindegyik elvesztetére, illetőleg mindegyik megnyerte. Ujyan dolog az, mint a hibás, amelyhöl mindenkinek igazan kellene. Mi azért nagy a szakkösztés szavaznk, de csak ugy ha csinos és tisztul.

W. Gy. Eger. A kérdezett itt jót szerkesztőtagtalunk. Hogy állítva van-e, nem tudjuk. Lapunk jelen számáhól különben olvashat felőle. — **M. Gy.** D. S. M. Jelen számunk kiküldetésében teljesítjük kérését. Annak iléjte rétestesteit fogjuk. Az előf. megjött. Köszönet.

Sz. J. P. K. Kedves levelét a hazafias czélt szolgálnak megkapjuk s ilen számban nyugtázzuk. Csak ebben a szellemben tesnik hatni. Ily akarjuk mi a jövő generáció nevelni, hogy az ilyen szellemben hatni is szükségtesnek. Üdv!

J. M. Schemnitz. (Selmczbánya). Hogy egész szépenek helyreállítást ott remélő? Adja Isten! Debogy protestáinak mi ez ellen. Sőt örülünk, a mi kazaine gördult ám a sár be tehetőségel, hogy testi vagy lelki csapásokra helyes érzéket tanítja meg a gyógyitó irt. Kiáltott levelét, pedig nem kapott meg. Kérjük meg egyszer megint, hogy mi volt a tartalma?

Cz. B. Brassó. Üdvözöljük ő Alumnishelyén, levelet küldtünk. — **W. K.** Kisbánya. Jelen számunk kiküldetésében teszünk latni a kérés teljesítés. — **Hell.** Debrecen. Szerencse vanitt vendégő. — **Sz. J.** S.-A.-Ujhely. Tudomásul felhasználva, köszönet érte. — **L. M.** Nyiregyháza. Posztal! Szám és fárdatalan hagyhárát pontosan egyeznek. Köszönet és üdv! **D. I. B.**-Ujvár. Kérését kiküldetésünkben teljesítjük. A tudósítást köszönet!

Ünnet Pécsre!

Meg jött a levelezö lap,
Jó ha az ember ilyet kap.
Istem Istenem Kerekfő
Küldöttünk meg ünnet tőlhet.
Ide nekünk, Ti jó gyerekek!
Nemokára ott is leszek.

T. G.

Kiadóhivatal üzenetek.

K. I. *Temesvár.* A kis lap barát előfizetésére a n.ukk meg jött. Köszönet! — **L. S.** *Szolnok.* Hisz nem is akartuk abba hagyni a kiküldést. Csakis ártak az előfizetőknek, hogy hogy nem maradnak el. Elnézésünk! — **B. I.** *Kocsárd* Rombon van. — **M. I.** *Brassó.* Jól tetszett gondolat. Tévedtél volt. Most már rendben. — **F. G. V.** *Temesvár.* Megkaptuk köszönjük. — **K. J.** *Szatoldán.* A kedves kontó beérkezett összegett. — 9 fit — Szinte köszönjük. — **Surrier** *London* Bayer I. 3 negyed év, Fránzelsz. A. lei év, Kérészérő fél év, D. M. fél év — összesen 27 schilling — megérkezett. Köszönet! Vagi I. a fel év megjött. Köszönjük. I. A. B. *Kecskeméthoz.* Elismerésünk a figyelmeztetésért. Ki javítottuk.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
BELFÖLDÖN:
Egész évre . 6 frt — kr.
Fél évre . . 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
KÜLFÖLDÖN:
Egész évre . 6 frt 50 kr.
Fél évre . . 3 frt 40 kr.
Negyed évre 1 frt 70 kr.

UJKOR-LAPOK

Hirdetések felvétele csakis a kiadóhivatalban.

A lap szellemi részét illető közleményeka szerkesztőségbe küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Hirdetésekért mérsékelt díjon vesz fel a kiadóhivatal.

Szinházak.

M. Kir. Operaház
Andrássy út.

Nemzeti Szinház
Kerepesi-út.

Népszinház
Kerepesi-út.

Magyar Szinház
Wesselényi-utcza.

Vigszinház
Lipót-körut.

Kisfaludy Szinház
O-Buda, Lajos-utcza.

Pálfy-féle rózsapaprika.

Egy próbarendelés elégségs, hogy habár jóval drágább a többi paprikánál, mégis azt használjuk.

Szép szinü * * * *
* * * * * nem erős.

Mintát, árjegyzéket bérmentve küld

Pálfy-féle
cs. és kir. szab. paprikagyár
Szegeden.

Kis és vegyes hirdetések.

Hirdetések árai:

Szinházak egyszer 1 frt 50 kr. Kis és vegyes hirdetések 15 szóig . 25 kr. Minden szó 2 kr., vastagabb betüvel 5 kr. Ajánlatok czégek egyszer 1 frt.

„Tessék felkeresni!"

Tisztelt vendégünk és pincérek urak „közvetitő irodánkat", a mely a felvidékon a legismertebb és legszolidabb alapokon működik. Csakis igy lehet azután, hogy mi az O. V. E. dolgai és ügyeink a legkisebb elégszelitési és pártoltai vagyunk. Miskolcz, Gömbaun ligu. és fia közvetitő iroda.

Ki mondja meg?

Drasskéczy Ferenczné, Bonyth Károly főpincér és Weisberger Sándor urak jelenlegi czimét? A szives értesitések az „Ujkor-Lapok", kiadóhivatalába kéretnek.

Érdeklődjék mindenki?

„Minden Tamás" . . . ki napirárai iránt, amelyek III-ik kérdésunkban fognak már az idén megjelenni. A kis napiárak még soha nem látott szépek lesznek, és tartalmuk lesznek: Mindenféle kártyajátékok. — Mindennemü billiárd-, dalmáló és Minden stb. szabályok, amanyiszor csak az ügyek egészitenek a vállé betéte, a bélyegdíjtétek és minden ujabb mértékek ismertetése. — A mutatványok már kösztünek. Levél- és vagyony-czim: Minden Tamás, Budapest, „Ujkor".

Illő T-

isztelettel kéretnek tel a t. kartárs urak, hogy az alábbi czimekről lapunk kiadóhivatalát értesiteni szivesskedjenek. A t. czimekre bejelentő jutalomként Minden Tamás napiárainak egy-egy díszpéldányát fogják kapni. A kérdezett czimek: Grabner Felix, Sztráka Pál, Tétó N. István, Liebenittel Károly, Clofak Béla, Riegel Károly, Wirth Jenő, Csorics Jenő, Rónai Hajnal, Tahler István, Vellák Antal, Szombathelyi István, Huber Jenő, Weber Károly, Tomka Antal, Stumpf S

Schönfeld József
épület- és műlakatos
Dohány-utcza 94. sz.

Elvállal mindennemü épület- és műlakatos-munkát, ugyszintén villanyberendezéseket és házitelefon bevezetéseket.

Kerékpárok szakszerü javitása, úgy minden hozzávaló alkatrészek.

Házak jókarban-tartását
évi átalány-összeg mellett és jutányos árakon elfogad.

— *Költségvetés díjtalan.* —

Korpássy József
férfiszabó
Szeged, Kárász-utcza 16.
Legolcsóbb áron készit a legjobb szövetekből a
legujabb divatu ruhákat.
Minden számu öszszegéből 2 százalékot megadunk az ügyfeleinek az Orsz. Pincsér-Segélyegyl. részére.

Eladó szóda- és eczetgyár.

Egy népes alföldi városban egy virágzó jövedelmü szóda- és eczetgyár, amely már 14 év óta fenn áll családi okok miatt eladó.

Czim a kiadó hivatalban.

SINGER ANTAL
elefántcsont esztergályos
Budapest, IV., Ferenczlek-bazára, bolt 13. sz.
Ajánlja dusan berendezett raktárát, ugymint
teke-golyók, dákók, dominó, sakk, dákóbőr-kréta
stb. legjobb minőségben és a legjutányosabb árban
Javitások elfogadtatnak s gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Valéria-tér 2. szám.

Elvállalok *mindenféle uj épületmunkák s javitások* gyors és pontos elkészitését. Raktaron tartok nagy választékban mindennemü és méretü *takarékhelyeket, üstházakat, orosz kéményajtókat, szélkémény-, tüzelő- és hamuajtókat, dob- és szaritó-kemencéket.* Továbbá készitek *kerités* és *sirrácsokat, szivattyus kutakat, viztartályokat, stb.*

HÉJJAS JÓZSEF
Budapest, Károlykaszárnya.

Kávéháztulajdonosok figyelmébe!

Ajánlja mindennemü kárpitos és asztalos munkáit.

Tekeasztal javitásokat

s egyéb javitásokat, legjutányosabban végez.

2906.99. Nyom. Markovits és Garai, Budapest, VI., Lázár-utcza 13.